

2025

ЛИПЕНЬ – ВЕРЕСЕНЬ

Том 101, №3

Суботні біблійні уроки

ЧАСТИНА 3

Євангелія від Івана

Перебуваючи у Христі, ми зміцнюємося, щоб
радіти і страждати заради Нього.

Том 101, №3

Суботні біблійні уроки

Євангелія від Івана

ЧАСТИНА 3

2025

ЛИПЕНЬ – ВЕРЕСЕНЬ

1.	Ісус, Симон та Марія	7
2.	Тріумфальний в'їзд	13
3.	Ми хочемо бачити Ісуса	19
4.	Ісус – Слуга слуг	25
5.	Дорога, Правда і Життя	32
6.	Обітниця Святого Духа	38
7.	Ісус – справжня Лоза	44
8.	Братерська любов	50
9.	Місія Святого Духа	56
10.	Христос молиться за Своїх учнів (1)	63
11.	Христос молиться о своих учениках (2)	69
12.	Обвинувачення Христа	75
13.	Симон Петро	81

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу. Цей посібник уроків суботньої школи на 3 квартал 2025 року базується на сучасному перекладі Біблії з давньоєврейської та давньогрецької мов.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2025. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. Телефон: (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * Факс: (540)366-2814 * **Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, вул. Головна 283А
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.sdarm.com.ua>
Електронна пошта: sdarm_LO@gmail.com
You Tube: SDARM UA

Передмова

У міру того як ми продовжуємо вивчати уроки «Євангелія від Івана», ми починаємо наближатися до останніх днів земного служіння Ісуса. Дух Пророцтва говорить нам: «Було б добре, якби ми щодня проводили одну годину в роздумах про життя Христа, детально вивчаючи його, змальовуючи в своїй уяві кожний епізод, і особливо останні події, пов'язані з Його перебуванням на Землі. Коли ми будемо таким чином розмірковувати про Його велику Жертву заради нас, наше довір'я до Нього ставатиме постійним, а любов – живою; ми цілковито сповнимося Його Духом. Якщо бажаємо врешті-решт бути спасеними, повинні засвоїти науку каяття і приниження біля підніжжя хреста». – *Бажання віків*. – С.83.

Апостол говорить про істинного Логоса як про Ісуса Христа, Котрий є втіленим вираженням Божественної мудрості, Божественної волі та Божественної сили, через Котрого була відкрита і вказана всім людям дорога спасіння. Про Ісуса йдеться як про Творця всього буття, Джерело життя, Світло світу, живий прояв розуму Отця. Божа воля, яка полягає в тому, «*щоб усі прийшли до каяття*» (2 Петра 3:9) через роботу Святого Духа, також представлена Іваном, котрий потім веде нас до Гетсиманського саду, де вирішувалася доля людського роду.

Схоже, що однією з головних цілей цієї *Євангелії* було допомогти віруючим християнам, котрі були розсіяні, котрі не були особисто знайомі з Ісусом і переймали язичницькі ідеї, зустрітися з істинним Логосом, істинним Світлом. Іншою важливою метою написання *Євангелії від Івана* було підготувати християн у цілому до зустрічі з деякими небезпеками, що загрожували церкві наприкінці століття: благочестя, яке було спочатку, зникало (*Об'явлення 2:4*), а любов до світу зростала серед Божого народу (*1 Івана 2:15*). Єресі, такі як гностицизм, проникали в середовище пастви. Гностицизм заперечував, що Христос справді втілювався, прийнявши людську природу. Гностики вчили, що люди насправді не бачили Христа, а те, що вони бачили, було лише ілюзією. Тому Істина, яка відкрита у *Від Івана 1:14*, була особливо важливою в ті дні. Іншою небезпекою, яка загрожувала церкві, були переслідування з боку римської влади.

Немає сумнівів у тому, що *Євангелія від Івана* принесла величезну користь ранній християнській церкві. Вона надавала велику допомогу послідовникам Христа протягом століть – і вона допомагає і нам сьогодні.

Нехай керівництво Божого Духа буде дароване як вчителям, так і учням у подальшому вивченні цієї серії уроків!

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

Пожертвування першої суботи

Субота, 5 липня 2025 року

ДІМ МОЛИТВИ В АРУЕ (ОСТРІВ ТАІТІ)

Часто асоційований з красивими тропічними та мальовничими краєвидами, острів Таїті розташований у Французькій Полінезії, заморській території Франції, що складається з 121 острова, на території площею 3418 км², які простягаються більш ніж на 2000 км у південній частині Тихого океану.

Історично склалося так, що політеїстичні вірування жителів цих численних островів призвели до виконання багатьох язичницьких обрядів, включаючи поклоніння сонцю, канібалізм та поклоніння духам. Прихід християнства спричинив зміни завдяки зусиллям британських християнських місіонерів, які прибули на ці острови в 1797 році. Французи пізніше колонізували цю територію наприкінці 1800-х років. Сьогодні серед населення, що становить близько 279 000 жителів, 54% є протестантами, 38% – католиками, а решта дотримується інших вірувань.

Звістка Реформації прийшла до Французької Полінезії в 1982 році, коли сюди приїхав брат А.К. Сас. Перші члени, 24 особи, прийняли хрещення роком пізніше. Євангельська звістка продовжувала поширюватися на всі острови, і з того часу було сформовано кілька груп нашої церкви.

На жаль, донині наша церква у Французькій Полінезії не має власного Дому молитви, і наші брати та сестри збираються в орендованих приміщеннях або на території, що належить членам церкви. З Божої милості, у 2013 році, після довгих молитов і посту, було знайдено ділянку землі в районі Аруе, на відстані майже 20 кілометрів від Папее, Таїті.

Члени цієї громади протягом багатьох років самовіддано докладали зусиль, готуючи та продаючи вегетаріанські страви щотижня, щоб придбання цієї власності стало можливим. Незважаючи на зразкові зусилля наших братів і сестер, котрі наполегливо працювали, щоб заплатити за цю землю, існує величезна потреба в будівлі, яка б сприяла поширенню звістки істини тут, у ці останні дні історії землі.

Тому ми звертаємося до наших братів і сестер з усього світу з проханням приєднатися до нас і надати нам кошти для зведення будівлі в Аруе, яка буде Домом молитви та місцем для семінарів, табірних зібрань і медико-місіонерської роботи у столиці Французької Полінезії.

Заохочувальні слова з 1 Хронік 22:19 лунають для нас сьогодні: «Отже, вставайте і будуйте Святиню для Господа Бога». Нехай Бог щедро благословить вас і нехай Його робота шириться по всьому світові.

Ваші брати та сестри з Французької Полінезії

Ісус, Симон та Марія

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Через те кажу тобі: Прощаються її численні гріхи, бо дуже вона полюбила, а кому мало прощається, той мало любить!» (Від Луки 7:47)

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.4. – С.485-487, 550-552.

«Ісус знає обставини життя кожної людини. Ви можете сказати: "Я грішний, дуже грішний". Цілком можливо, але чим ви гірші, тим більше потребуєте Ісуса. Він не відкине жодної душі, яка плаче й кається. Звичайно, Він не кожному відкриває все, що може відкрити, але кожному тремтячу душу закликає не втрачати надії. Він охоче прощає усіх, хто приходить до Нього за прощенням та відновленням». – *Бажання віків. – С.568.*

1. ОСТАННІЙ ВІЗИТ ДО ВИТАНІЇ

Нд, 29 черв.

- а. Опишіть ситуацію, що панувала в Єрусалимі під час візиту Христа до Витанії, і як це могло вплинути на деяких присутніх на бенкеті Симона?**

Від Івана 11:55-57: «⁵⁵Наближалася юдейська Пасха, і багато людей з країни пішли в Єрусалим перед Пасхою, щоб очиститися. ⁵⁶Шукали тоді Ісуса і, стоячи в храмі, говорили між собою: Як ви вважаєте, чи прийде Він на свято? ⁵⁷А первосвященники та фарисеї видали наказ: якщо хто довідається, де Він перебуває, щоби доніс, аби схопити Його»; **Псалом 55:22:** «Мова його гладенька, наче масло, але в його серці ворожнеча; його слова м'якші за масло, але вони – оголені мечі».

«Симон із Витанії вважався учнем Ісуса. Він був одним з небагатьох фарисеїв, які відкрито приєдналися до Христа. Симон визнавав Ісуса Учителем і допускав, що Він, можливо, Месія, але не приймав Його як Спасителя. Характер Симона не зазнав змін, і він не відмовився від своїх принципів». – *Бажання віків. – С.557.*

- б. Яке велике благословення отримав Симон, і як він тепер проявив свою вдячність Ісусові?**

Від Луки 7:36: «Один із фарисеїв просив Його, щоб Він поїв з ним. Увійшовши до дому фарисея, Він сів до столу».

«Ісус зіцілив Симона від прокази, і саме це привернуло його до Ісуса. Він хотів виявити свою вдячність, і коли Ісус востаннє відвідав Витанію, влаштував гостину для Спасителя та Його учнів». – *Там саме*.

1. Як у моєму духовному житті я можу розвивати найкращі якості Марії?

2. ТЕ, ЩО ВИХОДИТЬ З СЕРЦЯ

Пн, 30 черв.

а. Опишіть приховану, закулісну ситуацію, яка часто виникає на світських заходах, і як вона проявилася в даному випадку.

Псалом 55:22: «Мова його гладенька, наче масло, але в його серці ворожнеча; його слова м'якші за масло, але вони – оголені мечі».

«На цю учту зібралося чимало юдеїв. На той час у Єрусалимі панувало велике піднесення. Тепер Христос та Його місія привертала до себе більшу увагу, ніж раніше. Присутні на учті стежили за кожним рухом Ісуса, і дехто був налаштований вороже». – *Бажання віків*. – С.557.

б. Опишіть дії Марії на бенкеті Симона.

Від Луки 7:37, 38: «³⁷А жінка, яка була в місті, грішниця, довідавшись, що Він сидить при столі в домі фарисея, принесла в алебастровій посудині миро; ³⁸вона ззаду припала до Його ніг і, плачучи, почала обмивати Його ноги слізьми та обтирати волоссям своєї голови, і цілувала Його ноги та мастила миром»; **Від Івана 12:3:** «Марія, взявши літру мира зі справжнього дорогоцінного наряду, помазала Ісусові ноги й своїм волоссям обтерла їх. Дім наповнився запахом мира».

«Марія ж пильно прислухалася до кожного Ісусового слова. По Своїй милості Ісус простив її гріхи, повернув до життя її улюбленого брата, і серце Марії було переповнене вдячністю. Вона чула, як Ісус говорив про Свою близьку смерть, і з великою любов'ю та смутком прагнула вшанувати Його. Ціною великої особистої жертви вона купила алебастрову пляшечку з дорогоцінним миром, щоб намастити ним тіло Ісуса. Але тепер люди говорили, що Він має бути коронований на царя. Її смуток змінився радістю, і вона палко бажала першою вшанувати свого Господа. Розбивши пляшечку з миром, Марія вилила його на голову й ноги Ісуса. Плачучи, вона схилилася на коліна, зросила Його ноги слізьми, а потім витерла їх своїм довгим розпущеним волоссям». – *Там саме*. – С.558, 559.

в. Як Юда сприйняв цей вчинок?

Від Івана 12:4, 5: «⁴Каже один з Його учнів, Юда Іскаріотський, [син Симона], який мав Його видати: ⁵Чому б не продати це миро за триста динаріїв і не роздати бідним?»; **Від Матвія 26:8, 9:** «⁸Побачивши це,

учні обурилися і сказали: Навіщо така даремна трата? ⁹Адже це можна було дорого продати і роздати бідним!».

«[Марія] намагалася не привертати до себе уваги, і її поведінка залишилася б непоміченою, якби не пахощі мира, які наповнили всю кімнату і виявили її вчинок перед усіма. Юда дивився на це з великим невдоволенням. Замість того щоб почекати, що скаже Христос, він почав висловлювати своє обурення перед іншими, докоряючи Христа за те, що Він дозволяє таке марнотратство. Своїми натяками Юда майстерно почав збуджувати загальне невдоволення». – *Там саме.* – С.559.

2. Яке застереження мені слід взяти до уваги, з огляду на поведінку Юди на бенкеті?

3. ЗЛОБА ЮДИ

Вт, 1 лип.

а. Чому насправді Юда критикував вчинок Марії, котра помазала ноги Ісуса?

Від Івана 12:6: «Він сказав це не тому, що турбувався про бідних, але тому, що був злодієм і, маючи скриньку на гроші, носив те, що вкидали».

«Юда був скарбником серед учнів і потайки брав гроші з їхньої скромної каси на власні потреби, зменшуючи і без того мізерні кошти. Він був готовий покласти до своєї скриньки все, що потрапляло йому до рук. Зі скарбниці часто брали гроші на допомогу бідним, і коли купувалося щось, на думку Юди, зайве, він завжди говорив: *"Навіщо така даремна трата? Адже це можна було дорого продати і роздати бідним!"* Учинок Марії настільки явно виявив самолюбство Юди, що йому навіть стало соромно. Але, як завжди, він почав шукати вагому причину, аби виправдати своє несхвалення її дару. За підтримкою Юда звернувся до учнів: *"Чому б не продати це миро за триста динаріїв і не роздати бідним? Він сказав це не тому, що турбувався про бідних, але тому, що був злодієм і, маючи скриньку на гроші, носив те, що вкидали"*. Юда зовсім не жалів убогих. Якби миро Марії було продане і гроші потрапили до його рук, бідні не отримали б із них нічого». – *Бажання віків.* – С.559.

б. Що учні думали про Юду і що він сам думав про себе?

Від Івана 13:29: «Оскільки в Юди була скринька на гроші, то деякі подумали, що Ісус звелів йому купити те, що потрібне на свято, або щоби дав щось бідним».

«Юда був високої думки про власні адміністративні здібності. Як скарбник він вважав, що значно перевершує інших учнів, і хотів, щоб вони думали так само. Він завоював їхнє довір'я і справляв значний вплив на них. Його уявне співчуття до бідних вводило учнів в оману, а підступні натяки спонукали дивитися з підозрою на відданість Марії». – *Там саме.* – С.559, 560.

в. Опишіть, що часто керує тими, хто тихо ремствує на інших, і як це може вплинути на чутливі душі, які стали для них мішенню.

Юди 1:16: «Це ті, які ремствують, нарікають на долю, ходять за своїми пожадливістями, а їхні уста говорять зухвале; вони підлещуються задля зиску».

«Марія почула ці несхвальні слова, і її серце затремтіло. Вона боялася, що сестра також докорятиме їй за марнотратство. Та й Учитель міг осудити її непередбачливість. Не захищаючись і не виправдовуючись, вона вже готова була піти». – *Там саме.* – С.560.

3. Як я можу уникнути пастки, в яку завели Симона його думки?

4. СИМОН І МАРІЯ

Ср, 2 лип.

а. Як на Симона вплинула його власна фарисейська гордість і вчинок Марії, та як він осудив Ісуса?

Від Луки 7:39: «Побачивши це, фарисей, котрий запросив Його, міркував собі й казав: Коли б Він був пророком, то знав би, хто і яка ця жінка, яка доторкається до Нього, – що вона грішниця!».

«Симон, господар бенкету, також поділяв незадоволення Юди щодо дару Марії. Він був здивований поведінкою Ісуса, вона вразила його фарисейську гордість...

Зціливши Симона від прокази, Христос урятував його від вірної смерті. Тепер же... через те, що Христос дозволив цій жінці наблизитися до Нього, не відштовхнув її з обуренням як таку, гріхи котрої були надто великими, щоб їх можна було простити, та нічим не виявив, що знає про її падіння, Симон був спокушуваний думати, що Ісус – не пророк». – *Бажання віків.* – С.566.

б. Що було відомо Ісусові про інтимне життя Симона та Марії?

Від Луки 7:40-43: «⁴⁰Ісус у відповідь промовив до нього: Симоне, маю тобі щось сказати. А той промовив: Кажі, Вчителю! ⁴¹Були в одного лихваря два боржники: один був винен п'ятсот динаріїв, а другий – п'ятдесят. ⁴²Оскільки вони не могли віддати, то обом подарував. Отже, котрий з них більше любитиме його? ⁴³У відповідь Симон сказав: Думаю, що той, якому більше подарував. І Він сказав йому: Правильно ти розсудив».

Як Ісус докорив Симонові та чому?

Від Луки 7:44-46: «⁴⁴Обернувшись до жінки, Він сказав Симонові: Чи ти бачиш цю жінку? Я увійшов до твого дому, а ти води на Мої ноги не дав, а вона слізьми полила Мені ноги й волоссям своїм обтерла.
⁴⁵Поцілунку Мені ти не дав, а вона, відколи ввійшов Я, не перестає цілувати Мої ноги. ⁴⁶Голови Моєї ти олією не намастив, а вона миром намастила Мої ноги».

«[Симон] не знав, що Божий Син повинен ставитися до грішника так, як ставиться Бог, – співчутливо, ніжно й милосердно. Симон не сприймав ані служіння, ані розкаяння Марії. Те, що вона цілувала ноги Христа і намастила їх пахощами, дратувало його закам'яніле серце. Він думав: якби Христос був пророком, то розпізнавав би грішників і докоряв би їм...

Подібно до того, як Натан учинив з Давидом, так і Христос гірку правду зодягнув у слова притчі. Він дав можливість господареві учти винести вирок самому собі. Симон сам підштовхнув цю жінку до гріха, а тепер зневажав її. Він дуже скривдив її... Але Симон вважав себе більш праведним за Марію, а Ісус бажав відкрити йому, наскільки великою була його вина. Він хотів показати йому, що його гріх був більшим за її гріх». – *Там саме.* – С.566, 567.

в. Як юдеї відреагували, коли Ісус сказав, що гріхи Марії були прощені?

Від Луки 7:48, 49: «⁴⁸А до неї Він промовив: Прощаються твої гріхи!
⁴⁹Ті, хто сидів при столі, почали міркувати собі: Хто ж Він, що й гріхи прощає?».

Який вплив справила притча Ісуса на серце Симона?

«Тепер Симон побачив себе в іншому світлі. Він зрозумів, як ставиться до Марії Той, Хто більший за пророка. Він збагнув, що проникливі очі Христа читають її сповнене любові й відданості серце. Симона охопив сором, і він зрозумів, що перебував у присутності Того, Хто перевершував його». – *Там саме.* – С.567.

4. Коли слова Христа, сказані Марії для розради, можуть бути застосовані в моєму житті?

5. НАВЕРНЕННЯ СИМОНА

Чт, 3 лип.

а. Яким би непевним не здавався нам результат, чому нам рекомендується відверто говорити з такими грішниками, як Симон?

Притчі Соломона 9:8: «Не дорікай кепкуну, аби він тебе не зневажив. Докорай мудрому, і він тебе полюбить»; **Якова 5:20:** «То нехай

знає, що той, хто навернув грішника з його облудної дороги, спасе його душу від смерті й покриє безліч гріхів».

«Якщо Марія була прощеною грішницею, то [Симон] – непростим грішником. Суворий принцип справедливості, за яким Симон судив Марію, засудив його самого.

Симона зворушила доброта Ісуса, Котрий не осудив його відкрито перед усіма гостями. З ним не вчинили так, як він хотів, аби повелися з Марією. Симон бачив, що Ісус не бажає виставляти перед іншими його провини, але, викриваючи дійсний стан речей, переконує його та співчутливим, чуйним ставленням підкоряє його серце. Суворе викриття зробило б Симона запеклим, і він не покався б, тоді як терпеливі зауваження Ісуса переконали його у власній помилці. Симон зрозумів свій великий борг перед Господом. Його гордість упокорилася, і він покався. Гордий фарисей став покірним самовідданим учнем». – *Бажання віків*. – С.567, 568.

6. Що сказав Ісус про вчинок Марії?

Від Матвія 26:12, 13: «¹²Виливши миро на Моє тіло, вона вчинила це на Мій похорон. ¹³Запевняю вас: де тільки буде проповідуватися ця Євангелія в усьому світі, буде розповідатися і про те, що вона зробила, – на згадку про неї».

З якими підбадьорливими словами Він звернувся до неї?

Від Луки 7:50: «Він же сказав жінці: Твоя віра спасла тебе; іди в мирі!».

«На Марію дивилися як на велику грішницю, але Христос знав обставини, котрі спонукали її до такого життя. Ісус міг загасити будь-яку іскру надії в її душі, але не зробив цього. Спаситель підняв її з розпачу та руїни. Сім разів вона чула, як Він забороняв демонам, які опановували її серце і розум. Вона чула, як Ісус благав Небесного Отця про її захист. Зрозумівши, наскільки Йому, у Його незаплямованій чистоті, огидний гріх, вона перемогла свою гріховну натуру Його силою». – *Там саме*. – С.568.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 4 лип.

1. Як у моєму духовному житті я можу розвивати найкращі якості Марії?
2. Яке застереження мені слід взяти до уваги, з огляду на поведінку Юди на бенкеті?
3. Як я можу уникнути пастки, в яку завели Симона його думки?
4. Коли слова Христа, сказані Марії для розради, можуть бути застосовані в моєму житті?
5. Чого мені слід навчитися з того, як Ісус переконав Симона у його гріхові?

Тріумфальний в'їзд

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Скажіть сіонській дочці: Ось, твій Цар іде до тебе – лагідний і верхи на ослиці та осляті, яке народжене від під'яремної!» (Від Матвія 21:5).

Додаткові матеріали для вивчення:

Бажання віків. – С.569-579.

«Ісус прийшов, щоб спасти Єрусалим та його дітей, але зарозумілість, лицемірство, заздрість і злоба фарисеїв перешкодили Йому». – *Бажання віків. – С.577.*

1. НА ОЛИВНІЙ ГОРІ

Нд, 6 лип.

а. Коли Ісус та Його учні наближалися до Єрусалиму, з яким дорученням Він послав двох із них наперед?

Від Матвія 21:1-5: «¹Коли вони наблизилися до Єрусалима і прийшли у Витфагію, до Оливної гори, Ісус послав двох учнів, ²повелівши їм: Ідіть у село, що перед вами; відразу знайдете ослицю на прив'язі й ося з нею; відв'яжіть і приведіть до Мене. ³А коли хтось вам щось скаже, то відповісте, що Господь потребує їх і що відразу ж їх поверне. ⁴Сталося це, щоби збулося сказане пророком, який промовляв: ⁵Скажіть сіонській дочці: Ось, твій Цар іде до тебе – лагідний і верхи на ослиці та осляті, яке народжене від під'яремної!».

«Ісус послав двох Своїх учнів привести ослицю з її осям. Від самого народження Спаситель залежав від гостинності людей. Ясла, у яких Він лежав, були позичені. Хоч уся худоба на тисячах пагорбів – Його власність, однак Він залежав від доброти незнайомого чоловіка, аби на його тварині в'їхати до Єрусалиму як Цар». – *Бажання віків. – С.569, 570.*

б. Опишіть дії учнів.

Від Матвія 21:6, 7: «⁶Учні пішли і зробили так, як звелів їм Ісус: ⁷привели ослицю та ося, поклали на них одяг, і Він сів на них».

«Учні з радісним піднесенням постелили свій одяг на ося і посадили на нього Вчителя. Досі Христос завжди ходив пішки, і спочатку учні навіть здивувалися Його рішенню їхати верхи. Але в їхніх серцях знову спалахнула надія, що Христос, увійшовши в столицю, проголосить Себе Царем та виявить Свою царську владу». – *Там саме. – С.570.*

1. Як поведінка фарисеїв часто повторюється в наші дні?

а. Почувши, що Ісус іде до Єрусалиму, що зробили люди?

Від Івана 12:12, 13: «¹²Наступного дня велика кількість людей, почувши, що Ісус іде в Єрусалим, прийшли на свято. ¹³Вони взяли віття пальм, вийшли назустріч Йому і вигукували, [промовляючи]: Осанна! Благословенний, Хто йде в Ім'я Господнє! Цар Ізраїлю!».

«Виконуючи доручення Господа, учні розповідали друзям Ісуса про свої блискучі сподівання; і незабаром усіх охопило збудження, яке підносило надії народу до найвищої міри». – *Бажання віків*. – С.570.

б. Що спонукало людей того радісного дня вітати Ісуса як Месію?

Захарії 9:9: «Тож від душі радій, дочко Сіону! Голосно вигукуй, дочко Єрусалима! Ось до тебе йде твій Цар! Він праведний, спасаючий і лагідний, їде на ослі, – на молодому віслюкові, синові ослиці»; **Від Івана 12:14, 15:** «¹⁴А Ісус, знайшовши осля, сів на нього, – згідно з написаним: ¹⁵Не бійся, дочко Сіонська! Ось Цар твій іде, сидячи на молодому ослі».

«В'їжджаючи до Єрусалиму, Христос дотримувався звичаїв юдейських царів. Тварина, на якій Він їхав, була такою ж, на яких в'їжджали царі Ізраїлю. Пророцтво провіщало, що саме так стане на Своє Царство Месія. Як тільки Ісус сів на віслюка, радісні, урочисті вигуки наповнили повітря. Натовп вітав Ісуса як Месію – свого Царя. Цього разу Ісус приймав почесні, яких ніколи раніше не дозволяв. Учні сприйняли це як доказ здійснення своєї щасливої надії – коронування Ісуса на царство». – *Там саме*.

в. Як люди, котрі прагнули спасіння, з радістю повторювали слова псалмспівця?

Від Матвія 21:9: «Люди, які йшли перед Ним і слідом за Ним, вигукували, проголошуючи: Осанна Синові Давидовому! Благословенний Той, Хто йде в Ім'я Господнє! Осанна на висотах!»; **Псалом 118:26:** «Благословенний, хто приходить в Ім'я Господнє! Благословляємо вас з Господнього Дому».

«Люди були переконані, що наблизився час визволення. Вони вже уявляли собі, як римські війська будуть вигнані з Єрусалиму, а Ізраїль отримає незалежність. Усі були щасливі й схвильовані. Люди випереджували одне одного у виявленні пошани Ісусові. Вони не мали можливості зустріти Його з належними пишністю і блиском, зате віддавали Йому щиросердне поклоніння. Вони не могли принести Спасителеві

дорогоцінних дарів, але стелили Йому під ноги свій одяг, оливкові та пальмові гілки. Вони не могли нести попереду царських знамен, але зрізали пальмові гілки – символ перемоги – і махали ними, вигукуючи: "Осанна!"». – *Там саме.*

2. Що характеризувало тих, котрі вшанували Христа як обітованого Царя?

3. ВИКОНАННЯ ПРОРОЦТВА

Вт, 8 лип.

а. Як деякі фарисеї відреагували на демонстрацію прославлення Христа?

Від Івана 12:19: «А фарисеї гомоніли між собою: Дивіться, нічого не вдієте: ось [увесь] світ пішов за Ним!»; **Від Луки 19:39:** «Та деякі фарисеї з натовпу сказали Йому: Учителю, заборони [це] Своїм учням!».

«Багато фарисеїв стали свідками цього видовища. Згораючи від заздрощів і злості, вони хотіли спрямувати потік людської радості в інший бік. Усією силою свого авторитету вони намагалися примусити народ замовкнути, але їхні заклики й погрози лише збільшували збудження. Фарисеї боялися, що численний натовп проголосить Христа царем. Удаючись до крайнього засобу, вони проштовхалися крізь натовп, котрий оточував Спасителя, і звернулися до Нього зі словами докору й погрози: "Учителю, заборони [це] Своїм учням!" Вони заявляли, що такі галасливі процесії незаконні, бо заборонені владою». – *Бажання віків. – С.572.*

б. Яку відповідь дав їм Ісус?

Від Луки 19:40: «У відповідь Він сказав: Кажу вам, коли вони замовкнуть, кричатиме каміння».

«Ця тріумфальна сцена була передбачена Самим Богом. Вона була передвіщена пророком, і людина безсила перешкодити виконанню Божого наміру. Якби люди не змогли виконати Його плану, Він наділив би голосом бездушне каміння і воно вітало б Його Сина вигуками хвали». – *Там саме. – С.572.*

«Як не могли священники та правителі позбавити землю сяючого обличчя сонця, так не могли вони й закрити світ від сяючих променів Сонця Праведності. Незважаючи на протидію, народ визнав Царство Христа». – *Дивовижна Божья благодать. – С.47.*

«Божя справа завжди розвиватиметься, незважаючи на все, що людина може зробити, аби перешкодити їй або зруйнувати її». – *Історія Ісуса. – С.85.*

в. Яким чином це дивовижне хвилювання серед народу стало виконанням пророцтва, яке визнали багато хто з них?

Захарії 9:9: «Тож від душі радій, дочко Сіону! Голосно вигукуй, дочко Єрусалима! Ось до тебе йде твій Цар! Він праведний, спасаючий і лагідний, їде на ослі, – на молодому віслюкові, синові ослиці».

«Отож зацікавлені фарисеї відійшли, а сотні голосів повторювали слова Захарії. [Захарії 9:9 цитується]». – *Бажання віків*. – С.572-575.

3. Що може змусити Ісуса плакати за мною так, як Він плакав за Єрусалимом?

4. УСІ ПОГЛЯДИ НА ХРИСТА

Ср 9 лип.

а. З якою метою Ісус дозволив таку грандіозну демонстрацію у день Свого тріумфального в'їзду до Єрусалиму?

Від Івана 12:16, 23-28: «¹⁶Його учні спочатку не зрозуміли цього. Але коли Ісус був прославлений, тоді згадали, що це було про Нього написано, і це Йому зробили... ²³А Ісус сказав їм у відповідь: Прийшов час прославитися Синові Людському. ²³Знову й знову запевняю вас: якщо зерно пшениці, впавши на землю, не вмере, воно залишиться одне. Якщо ж умре, – принесе великий урожай. ²⁵Хто любить душу свою, той погубить її; хто ж ненавидить душу свою в цьому світі, той збереже її для вічного життя. ²⁶Якщо хто Мені служить, нехай іде за Мною, і де Я, там буде і Мій слуга. Якщо хто Мені служить, того пошанує [Мій] Отець. ²⁷Нині душа Моя стривожена. І що Я скажу? Отче, спаси Мене від цієї години! Але ж задля цього Я і прийшов – на цю годину. ²⁸Отче, прослав Своє Ім'я! Почувся тоді голос із неба: І прославив Я, і знову прославлю!».

«Ніколи раніше під час Свого земного життя Ісус не дозволяв таких урочистостей, бо ясно передбачав наслідки цього. Це припровадило б Його на хрест. Однак Ісус мав намір привселюдно представити Себе Спасителем. Він хотів привернути увагу до жертви, котра увінчає Його служіння для грішного світу. У той час, коли люди зібралися до Єрусалиму на свято Пасхи, Ісус – істинний Агнець – добровільно віддавав Себе на жертву. Божа церква наступних віків мала зробити смерть Ісуса за гріхи світу предметом глибокого вивчення і роздумів. Усі факти, пов'язані з Його смертю, повинні бути достовірними і незаперечними. Ось чому було потрібно, щоб очі усіх людей звернулися на Христа. Події, котрі передували Його великій жертві, мали привернути увагу до самої Жертви. Після маніфестації, яка супроводжувала Його в'їзд до Єрусалиму, усі стежили за швидким наближенням розв'язки.

Події, пов'язані з тріумфальним в'їздом, мали стати предметом загальних розмов та закарбувати образ Христа у свідомості кожного. Після Його розп'яття чимало людей пригадають ці події у зв'язку з Його осудженням і смертю. Вони почнуть досліджувати пророцтва, переконуючись, що Ісус – справді Месія; і в усіх країнах зросте число навернених до віри». – *Бажання віків*. – С.571.

б. На превеликий подив, що зробив Ісус, коли опинився на очах у всього міста, і чому?

Від Луки 19:41-44: «⁴¹А коли Він наблизився і побачив місто, то заплакав над ним, ⁴²кажучи: Якби ти зрозуміло хоч у цей день, що потрібне для [твого] миру! Тепер же це сховано від очей твоїх. ⁴³Адже прийдуть на тебе дні, – і твої вороги оточать тебе валом, візьмуть тебе в облогу, тіснитимуть тебе звідусіль, ⁴⁴поб'ють тебе й твоїх дітей у тобі, не залишать каменя на камені в тобі, бо не зрозуміло ти часу своїх відвідин!».

«Серед радісної урочистості й загальної шани Цар Ізраїлю стояв у сльозах. То були не сльози мовчазної радості, а душевного болю і невимовного смутку. Натовп нараз охопила тривога. Хвалебні вигуки змовкли. Чимало людей також почали плакати зі співчуття до Ісуса, хоч і не могли збагнути причини Його смутку.

Сльози Ісуса були викликані не стражданнями, які чекали на Нього... Серце Ісуса болем пронизував вигляд Єрусалима – міста, яке відкинуло Божого Сина, зневажило Його любов, не піддавалося переконанню Його великих чудес і тепер чатувало на Його життя. Він бачив, яку провину стягав на себе Єрусалим, відкидаючи Свого Спасителя». – *Там саме*. – С.576.

4. Як у цьому випадку виконалося пророцтво із Захарії 9:9?

5. В'їзд до ЄРУСАЛИМУ

Чт, 10 лип.

а. Коли Ісус в'їхав до Єрусалиму, яке запитання поставили правителі та яку відповідь вони отримали серед цього хвилювання в народі?

Від Матвія 21:10, 11: «¹⁰Коли Він увійшов у Єрусалим, захвилювалося ціле місто, питаючи: Хто це Такий? ¹¹А натовп відповідав: Це – Пророк Ісус, Той, Котрий із Назарета галилейського».

«Коли величезна процесія уже була готова зійти з Оливної гори, її перестріли єрусалимські старійшини і почали розпитувати про причину такої бурхливої радості. Коли вони запитали: "*Хто це Такий?*", натхненні Духом учні відповіли їм, красномовно повторюючи слова пророцтва про Христа». – *Бажання віків*. – С.578.

б. Що Ісус зробив у храмі, як тільки прийшов до міста?

Від Матвія 21:12-16: «¹²Ісус увійшов у храм і вигнав усіх, хто продавав і купував у храмі, перекинув столи міняльників грошей і ослони тих, які продавали голубів, ¹³і каже їм: Написано: Мій дім буде названий домом молитви, ви ж робите його печерою розбійників. ¹⁴Підійшли до Нього сліпі та кульгаві в храмі, й Він оздоровив їх. ¹⁵Первосвященики та книжники, побачивши чудеса, які Він чинив, і дітей, які вигукували в храмі: Осанна Синові Давидовому! – ¹⁶обурилися і сказали Йому: Чи чуєш, що вони кажуть? А Ісус відповів їм: Так! Хіба ви не читали ніколи, що з уст немовлят і тих, які ссуть, Ти приготував хвалу?»; *Псалом 8:3*: «Устами дітей і немовлят Ти закріпив силу задля Своїх ворогів, аби знищити ворога і месника».

«Три роки тому керівники храму були засоромлені тим, що тікали з наказу Ісуса. Відтоді вони не переставали дивуватися, як могли злякатися і так беззастережно підкоритися цій простій Людині. Їм здавалося неможливим, щоб така ганебна покірність ще будь-коли повторилася. Однак цього разу вони злякалися ще дужче і квапливо підкорилися наказові Ісуса. Ніхто не насмівся поцікавитися, чи мав Він право на такий наказ. Священники й торговці тікали від Його очей, женучи перед собою худобу...

Коли більшість людей покинула храм, частина, однак, залишилася на місці. До них приєдналися новоприбулі. Двір храму наповнився хворими та приреченими на смерть людьми, і знову Ісус почав служити їм». – *Там саме*. – С.591, 592.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 11 лип.

1. Як поведінка фарисеїв часто повторюється в наші дні?
2. Що характеризувало тих, котрі вшанували Христа як обітованого Царя?
3. Що може змусити Ісуса плакати за мною так, як Він плакав за Єрусалимом?
4. Як у цьому випадку виконалося пророцтво із *Захарії 9:9*?
5. Чому Христос допустив стільки публічних почестей на Свою честь у той момент?

Ми хочемо бачити Ісуса

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Знову й знову запевняю вас: якщо зерно пшениці, впавши на землю, не вмере, воно залишиться одне. Якщо ж умре, – принесе великий урожай» (*Від Івана 12:24*).

Додаткові матеріали до вивчення:

Наочні уроки Христа – С.80-89.

«Тільки смертю Христа могло бути зруйноване царство сатани. Лише таким чином могла бути врятована людина і прославлений Бог». – *Бажання віків. – С.624.*

1. ЗІ СХОДУ Й ЗАХОДУ

Нд, 13 лип.

а. Хто шукав Ісуса під час Його народження, на початку Його життя, і що вони принесли Йому?

Від Матвія 2:1, 2, 10, 11: «¹Коли ж Ісус народився у Вифлеємі юдейському за днів царя Ірода, то до Єрусалима прийшли зі сходу мудреці, ²запитуючи: Де Цар юдейський, Який народився? Бо ми побачили Його зорю на сході й прийшли поклонитися Йому... ¹⁰Побачивши зорю, вони зраділи дуже великою радістю. ¹¹І, увійшовши в дім, побачили Дитя з Його матір'ю Марією. Впавши на коліна, вони поклонилися Йому і, відкривши свої скарбниці, піднесли Йому дари – золото, ладан та миро».

б. Хто шукав Ісуса тепер, наприкінці Його служіння, і кого вони представляли?

Від Івана 12:20: «Деякі з тих, хто прийшов поклонитися у свято, були греками».

Чого це нас навчає?

Від Матвія 8:11: «Кажу вам, що багато хто прийде зі сходу й заходу і сиде з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Небесному».

«Ці люди [деякі греки] прийшли із Заходу, щоб знайти Спасителя наприкінці Його земного життя так само, як на початку приходили мудреці зі Сходу. Під час народження Христа юдейський народ настільки був захоплений своїми честолюбними планами, що не пізнав Його приходу. Мудреці ж із дарами прийшли з язичеського краю, аби поклонитися Спасителеві. Так і греки, уособлюючи племена, народи і нації світу, прийшли, щоб побачити Ісуса. Так само народи всіх країн і всіх часів прагнутимуть до хреста Спасителя...

До декотрих дійшли чутки, що Він вигнав священників та старійшин із храму і готовий зайняти престол Давида і правити як цар Ізраїлю. Греки хотіли знати правду щодо Його місії». – *Бажання віків.* – С.621, 622.

- 1. Що символізують ті, котрі шукали Христа під час Його народження, а також греки, які шукали Його наприкінці Його місії на землі?**

2. БАЖАННЯ СВІТУ

Пн, 14 лип.

- а. Як греки висловили своє бажання?**

Від Івана 12:21: «Вони підійшли до Пилипа, який був з Витсаїди Галилейської, і просили його, кажучи: Пане, ми хочемо бачити Ісуса!».

- б. Поясніть, яким чином Ісус дізнався про це прохання і як Його серце відреагувало на нього.**

Від Івана 12:22, 23: «²²Пилип іде і каже про це Андрієві, а [далі] Андрій з Пилипом ідуть та й повідомляють Ісуса. ²³А Ісус сказав їм у відповідь: Прийшов час прославитися Синові Людському».

«Коли Христос почув наполегливе прохання *"Ми хочемо бачити Ісуса!"* як відлуння благання голодного світу, Його обличчя просіяло і Він сказав: *"Прийшов час прославитися Синові Людському"*. У проханні еллінів Він бачив перші плоди Своєї великої Жертви». – *Бажання віків.* – С.621.

«Коли про це повідомили Ісуса, Він перебував у тій частині храму, куди мали доступ лише юдеї. Але Він вийшов до греків у зовнішній двір і особисто розмовляв з ними». – *Там саме* – С.622.

- в. Яким чином ніжне ставлення Христа до цих незнайомців повинно мотивувати нас?**

Від Луки 14:23: «Та пан рабові сказав: Вийди на шляхи, на загороди і змушуй увійти, щоб наповнився мій дім»; *Еклезіаста 11:1, 2:* «¹Пускай свій хліб на пливучу воду, бо навіть через багато днів ти його знайдеш. ²Розділи те, що маєш, на сімох чи вісьмох, адже не знаєш, яке лихо може статись на землі».

«Ми зобов'язані докласти всіх зусиль, щоб поширити знання Істини серед усіх, хто її слухатиме, а слухатиме її багато людей. У всіх наших великих містах Бог має щирі душі, котрі цікавляться Істиною... Повто-

руйте звістку, повторюйте звістку, – ось слова, звернені до мене знову і знову. Нехай Мій народ повторює звістку там, де вона була вперше проголошена і де церкви одна за одною зміцнювалися в Істині, коли Божя сила підтверджувала звістку дивовижним чином». – *Євангелізм*. – С.394.

«Нам не сказано, що ми зобов'язані демонструвати щось зовні дивовижне і особливе. Істину слід проголосити "на шляхах та загородах", і цю роботу треба виконувати розумними, раціональними методами... Робота, яку звершував Христос у нашому світі, є прикладом для нас щодо зовнішнього прояву. Ми повинні так само уникати всього театрального і незвичайного, як Христос уникав цього у Своїй роботі. Сенсаційність не є релігією, хоча релігія справлятиме чистий, святий вплив, що підносить і освячує, та приносить духовне життя і спасіння». – *Там саме*. – С.396.

2. Як притчу про пшеничне зерно можна застосувати до мого життя?

3. ЖИТТЯ, ПОДАРОВАНЕ ЗАВДЯКИ СМЕРТІ

Вт, 15 лип.

а. Яке порівняння зробив Ісус між пшеничним зерном та Своєю місією?

Від Івана 12:24: «Знову й знову запевняю вас: якщо зерно пшениці, впавши на землю, не вмере, воно залишиться одне. Якщо ж умре, – принесе великий урожай».

«Поховане в землі, зерно приносить плід, який, у свою чергу, також висівається. Таким чином примножується урожай. Смерть Ісуса на Голгофському хресті також мала принести плоди для вічного життя. Роздуми над цією жертвою будуть привілеєм тих, котрі, прославляючи її, житимуть вічно.

Пшеничне зерно, яке зберігає своє життя, не може принести плоду. Воно залишається одне. Якби Христос хотів, Він міг би зберегти Своє життя і не померти. Але в такому разі Спаситель залишився б один. Він не міг би привести синів і дочок до Бога. Тільки віддавши Своє життя, Ісус міг дати життя людству. Тільки будучи похованим, Христос міг стати насінням для рясного врожаю – величезного зібрання людей, котрі прийдуть до Бога "з усякого племені й мови, народу і нації"». – *Бажання віків*. – С.623.

б. Яке друге застосування притчі про насіння представив Ісус?

Від Івана 12:25, 26: ²⁵«Хто любить душу свою, той погубить її; хто ж ненавидить душу свою в цьому світі, той збереже її для вічного життя. ²⁶Якщо хто Мені служить, нехай іде за Мною, і де Я, там буде і Мій слуга. Якщо хто Мені служить, того пошанує [Мій] Отець».

«Кожний, хто бажає як сподвижник Христа принести плоди, повинен передусім пожертвувати собою. Життя має бути віддане на служіння людям. Самолюбство і корисливість мусять померти. Закон самопожертви – це закон самозбереження. Хлібороб зберігає своє зерно, розсїваючи його по полю. Так само і в людському житті: давати – означає жити. Буде збережене життя лише тих людей, які добровільно віддають його на служіння Богові й людям. Хто в ім'я Христа жертвує своїм життям у цьому світі, той збереже його для вічності.

Життя, прожите лише для себе, подібне до спожитого врожаю. Воно зникає, але не множується. Людина може зібрати для себе все можливе; вона може жити, думати, планувати для своїх потреб. Але її життя минає, і вона залишається ні з чим. Закон самодогодження – це закон самознищення.

[Від Івана 12:26 цитується]. Усі, хто разом з Ісусом несли хрест самопожертви, стануть спільниками Його слави. Переносячи приниження і страждання, Христос радів, що Його учні будуть прославлені разом з Ним, бо вони були плодами Його самопожертви». – Там саме. – С.623, 624.

3. Як мені розпізнати голос Бога, коли багато людей думатимуть, що це грім?

4. ІСУС ПРОСЛАВЛЕНИЙ

Ср, 16 лип.

а. Яку молитву промовив Ісус, коли розмірковував про Свою смерть на хресті?

Від Івана 12:27, 28 (перша частина): «²⁷Нині душа Моя стривожена. І що Я скажу? Отче, спаси Мене від цієї години! Але ж задля цього Я і прийшов – на цю годину. ²⁸Отче, прослав Своє Ім'я!...».

«У передчутті майбутнього Христос уже пив гірку чашу. Його людська природа тремтіла, охоплена страхом самотності, коли здаватиметься, що Він покинутий навіть Богом, і всі вважатимуть, що це Бог Його покарав, побив і принизив. Він здригався від думки, що стане видовищем для світу; що з Ним поводитимуться гірше, ніж зі злочинцем, і Він помре ганебною смертю. Передчуття двобою із силами темряви, важкий тягар людських гріхів та гніву Отця, спричиненого цими гріхами, ослабляли дух Христа, і смертельна білість укрила Його обличчя.

Потім Божественна природа Ісуса цілковито підкорилася волі Свого Отця. *"Але ж задля цього Я і прийшов – на цю годину. Отче, прослав Своє Ім'я!"* Тільки смертю Христа могло бути зруйноване царство сатани. Лише таким чином могла бути врятована людина і прославлений Бог. Христос погодився страждати і добровільно приніс Себе в жертву». – *Бажання віків.* – С.624.

б. Яка відповідь пролунала з Небес?

Від Івана 12:28 (остання частина): «... Почувся тоді голос із неба: І прославив Я, і знову прославлю!».

Що говорили люди, котрі там стояли?

Від Івана 12:29: «А люди, які стояли й чули [це], говорили: То був грім. Інші казали: То ангел до Нього заговорив».

«Разом з почутим голосом із хмари заструменіло світло і ніби вогненною стіною огорнуло Христа; Він перебував в обіймах вічного Бога. Люди спостерігали це видовище з жахом і зачудуванням. Ніхто не наважився промовити й слова. Затамувавши подих, усі присутні мовчки дивилися на Ісуса. Так ще раз було дане свідчення Отця; після цього хмара піднялася і зникла в небі. Це недовге видиме спілкування між Отцем і Сином припинилося.

"А люди, які стояли й чули [це], говорили: То був грім. Інші казали: То ангел до Нього заговорив". Але греки, які шукали Христа, бачили хмару, чули голос і зрозуміли значення сказаного. Вони справді розпізнали Христа; для них Він відкрився як Божий Посланець.

Люди чули Божий голос під час хрещення Ісуса на початку Його служіння, потім під час Його переображення на горі. Тепер же, при завершенні Його служіння, Голос пролунав утретє». – *Там саме.* – С.625.

4. Яких страхів та занепокоєнь юдейських правителів мені слід уникати?

5. НЕВІР'Я ЮДЕЇВ

Чт, 17 лип.

а. Незважаючи на численні чудеса, які творив Ісус, і голос, який знову пролунав з небес, як більшість юдеїв ставилася до Нього?

Від Івана 12:37-41: «³⁷Хоча Він зробив перед ними стільки чудес, вони не повірили в Нього, ³⁸щоби сповнилося слово пророка Ісаї, яке він сказав: Господи, хто повірив нашій вістці? І кому відкрилася Господня правиця? ³⁹Вони не могли вірити ще й тому, що, як казав Ісаї: ⁴⁰Засліпив їхні очі, зробив кам'яними їхні серця, аби вони не побачили очима, [не] зрозуміли серцем і [не] навернулися, щоб Я оздоровив їх! ⁴¹Це сказав Ісаї, коли побачив славу Його і сповістив про Нього».

«Ісус щойно урочисто виголосив істину про становище юдейського народу. Він востаннє звернувся до людей із закликом до покаяння і пояснив, що їх чекає. Цією ознакою Бог знову засвідчив істинність Його служіння. Він визнав Того, Кого Ізраїль відкинув. *"Не для Мене був цей*

голос, – сказав Ісус, – а для вас". Це було найвище свідчення того, що Він – Месія; знамення від Отця означало, що Ісус говорив Істину і був Божим Сином». – *Бажання віків*. – С.625.

«Якось вони спитали Спасителя: "Яку ознаку Ти зробиш, щоб ми побачили і повірили Тобі?" (Від Івана 6:30). Людям були дані численні ознаки, але вони закривали свої очі та робили запеклими свої серця. І ось тепер, коли промовляв Сам Отець і неможливо було вимагати більших ознак, вони, як і раніше, відмовлялися вірити». – *Там саме* – С.626.

б. Яким застереженням для нас є дії деяких правителів, незважаючи на те що вони були переконані в істинності місії Христа?

Від Івана 12:42, 43: «⁴²Все ж таки багато зі старших повірило в Нього, але через фарисеїв вони не зізнавалися, щоб їх не вигнали із синагоги; ⁴³вони бо полюбили людську славу більше, ніж славу Божу».

«Для них людська слава була дорожча за Боже схвалення. Щоб уникнути нарікання і ганьби, вони зреклися Христа і відкинули дар вічного життя. Скільки ж людей протягом наступних століть чинили так само!». – *Там саме*.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 18 лип.

1. Що символізують ті, котрі шукали Христа під час Його народження, а також греки, які шукали Його наприкінці Його місії на землі?
2. Як притчу про пшеничне зерно можна застосувати до мого життя?
3. Як мені розпізнати голос Бога, коли багато людей думатимуть, що це грім?
4. Яких страхів та занепокоєнь юдейських правителів мені слід уникати?
5. Поясніть два застосування кинутого в землю пшеничного зерна.

Ісус – Слуга слуг

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Адже Я дав вам приклад, щоб і ви робили так, як Я зробив вам» (Від Івана 13:15).

Додаткові матеріали для вивчення:

Бажання віків. – С.642-651.

«Усе життя Христа було присвячене самовідданому служінню. "Син Людський – прийшов Він не для того, щоби служили Йому, а щоби послужити" (Від Матвія 20:28). Про це свідчив кожний Його вчинок». – *Бажання віків. – С.642.*

1. ЯЗИЧНИЦЬКЕ ПОНЯТТЯ

Нд, 20 лип.

- а. Який руйнівний спосіб мислення, що бере початок від Люцифера, справив вплив на юдеїв (включаючи учнів Христа) і може вплинути на нас сьогодні?**

Від Луки 22:24, 25: «²⁴Була й суперечка між ними, хто з них більший.

²⁵А [Ісус] сказав їм: Царі народів панують над ними, а ті, хто володіє ними, зуться доброчинцями».

«Люцифер бажав Божої влади, а не Його характеру. Він прагнув зайняти найвище місце, тому кожна істота, яка керується його духом, чинитиме те саме. З огляду на це, відчуження, незгоди і розбрат неминучі. Панування стає нагородою найсильнішого. Царство сатани – це царство насильства, де кожен вважає іншого перешкодою для свого просування вперед або сходинкою, ступаючи на яку, можна досягти вищого місця». – *Бажання віків. – С.435, 436.*

«У царствах цього світу високе становище означає самозвеличення. Вважалось, що народ існує тільки для користі панівних класів. Вплив, багатство, освіта – усе це засоби підкорення мас в інтересах вождів. Вищі класи повинні думати, вирішувати, насолоджуватися і панувати, а нижчі – коритися і служити. Релігію, як і всі інші інститути суспільного життя, почали використовувати в інтересах можновладців. Від народу вимагалось тільки вірити й покійно виконувати волю вищепоставлених. Право людини думати і діяти згідно зі своєю волею категорично відкидалось». – *Там саме. – С.550.*

«Духовна гордіня, бажання диктувати, честолюбне прагнення до почесей чи високого становища... можуть порушити мир та злагоду в церкві». – *Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.241.*

- 1. Поясніть контраст між ставленням Христа до тих, котрі помиляються, і тим ставленням до них, яке властиве людям.**

а. На противагу амбітному прагненню вищого становища, який принцип установив Ісус і який приклад Він подав щодо цього?

Від Луки 22:26, 27: «²⁶Ви ж не так, але більший між вами хай буде як менший, і начальник – як слуга. ²⁷Хто більший: той, хто сидить, чи той, хто обслуговує? Хіба не той, хто сидить? Я ж серед вас як Той, Хто обслуговує»; **Від Івана 13:13-16:** «¹³Ви називаєте Мене Вчителем і Господом, і добре ви кажете, бо Я Ним є. ¹⁴Отже, коли Я, Господь і Учитель, помив вам ноги, то й ви повинні мити ноги один одному. ¹⁵Адже Я дав вам приклад, щоб і ви робили так, як Я зробив вам. ¹⁶Істинно, істинно кажу вам, що раб не більший за свого пана, як і посланець не більший від того, хто послав його».

«Христос засновував Своє Царство на зовсім інших засадах. Він закликав людей не панувати над іншими, а служити їм, щоб сильніший ніс немочі слабшого. Влада, становище, талант, освіта покладають на їхнього власника більшу відповідальність у служінні ближнім...

У Царстві Христа немає ані гноблення, ані примусу. Небесні ангели відвідують Землю не для того, щоб правити або вимагати поклоніння, а як посланці Божої милості, щоб співпрацювати з людьми для піднесення людства». – *Бажання віків*. – С.550, 551.

б. Опишіть ставлення Христа до людей, котрі помиляються, ставлення, яке має замінити нашу природну схильність.

До филип'ян 2:3, 4: «³Нічого [не робіть] наперекір чи з марнославства, але в покорі вважайте одне одного більшим за себе. ⁴Нехай кожний дбає не про себе, а про інших».

«Природною, але неприємною рисою людського характеру є різкість нашого сприйняття та чіпкість нашої пам'яті щодо помилок та недоліків ближніх.

Брат Б. навіть не намагався дійти до згоди з братами, його самовпевненість привела до того, що він не усвідомлював особливої потреби в єдності. Він вважав їхній інтелект нижчим від свого власного, а тому вважав, що брати до уваги їхні думки та поради – надто велика поблажливість... Він відчував себе надто мудрим і досвідченим, щоб бачити потребу в обережності, обов'язкової для інших. Він був такої високої думки про свої здібності і так довіряв своїм знанням, що вірив у свою готовність протистояти будь-якій небезпеці». – *Свідчення для церкви*. – Т.3. – С.444, 445.

«Вплив світського егоїзму, що розповсюджується деякими людьми подібно до холодної хмари, охолоджує повітря, яке вдихають оточуючі, викликає хвороби і часто заморожує наших ближніх до смерті». – *Там саме*. – С.528.

«Якщо серед братів є така любов, що спонукає їх поважати інших більше, ніж себе, то вони відмовлятимуться від своїх власних поглядів та бажань на користь інших». – *Служителі Євангелії*. – С.447.

2. Якщо я відмовляюся мити ноги своєму братові, від чого я насправді відмовляюся?

3. НАПОЛЕГЛИВЕ ПРАГНЕННЯ

Вт, 22 лип.

а. Що все ще хвилювало апостолів напередодні Пасхи?

Від Матвія 20:20-24: «²⁰Тоді підійшла до Нього мати синів Зеведеєвих зі своїми синами, кланяючись і просячи щось у Нього. ²¹Він запитав її: Чого бажаєш? Вона відповідає Йому: Звели, щоб двох моїх синів сіли – один праворуч Тебе, а другий – ліворуч у Твоєму Царстві. ²²У відповідь Ісус промовив: Не знаєте, чого просите. Чи можете пити чашу, яку Я маю пити? [Або хреститися хрещенням, яким Я хрещуся?] Кажуть Йому: Можемо. ²³Він говорить їм: Отже, чашу Мою будете пити [і хрещенням, яким Я хрещуся, будете хреститися], але щоб сісти по правиці й лівиці від Мене, не Моє це давати, а лише кому приготував Мій Отець. ²⁴Почувши це, десятеро обурились на двох братів»; *Від Луки 22:24:* «Була й суперечка між ними, хто з них більший».

«"Була й суперечка між ними, хто з них більший". Це змагання навіть у присутності Христа засмучувало й ранило Його серце. Учні не полишали думки про те, що Христос підтвердить Свою владу і посяде престол Давида. Кожний з них плекав надію обійняти найвищу посаду в новому царстві. Вони порівнювали себе з іншими, і замість того, щоб визнати своїх братів вищими за себе, ставили себе на перше місце. Прохання Якова та Івана про те, аби посісти місця праворуч і ліворуч Христового престолу, викликало обурення серед учнів. Сам факт, що ці два брати наважилися просити для себе найвищого становища, так обурих решту учнів, що це загрожувало перерости у відчуження між ними. Кожному з них здавалося, що його недооцінюють, не дорожать його вірністю і талантами. Найсуворіше осуджував Якова та Івана Юда.

Коли учні увійшли до світлиці, де мала відбутися Вечеря, їхні серця були сповнені образи й обурення. Юда протиснувся ближче до Христа і сів ліворуч від Нього, а Іван – праворуч. Якби було якесь ще вище місце, то Юда вважав би, що воно належить саме йому». – *Бажання віків*. – С.643, 644.

б. Про який попередній наочний приклад учні, очевидно, забули, утворюючи тим самим ще один привід для розбрату між ними?

Від Матвія 18:1-4: «¹На той час підійшли до Ісуса учні й кажуть: То хто найбільший у Царстві Небесному? ²[Ісус] покликав дитину, поставив її серед них ³і сказав: Запевняю вас: якщо не навернетеся і не станете, як діти, не увійдете в Царство Небесне. ⁴Отже, хто умалиться, як ця дитина, той буде найбільшим у Царстві Небесному».

«Несподівано з'явилася ще одна причина для розбрату. На подібних учтах слуга за звичаєм обмивав ноги гостям. І цього разу також все було приготовлене для такого обряду: тут стояли глек з водою, умивальниця і лежав рушник. Не було тільки слуги, і цю справу повинен був зробити хтось з-поміж учнів. Однак кожен із них, оберігаючи свій вразливий гонор, твердо вирішив не виконувати обов'язку слуги. Виявляючи стоїчну байдужість, вони, здавалося, не розуміли, що їм слід було робити; своїм мовчанням дванадцятєро свідчили про небажання принизити себе». – *Там саме.* – С.644.

«Отож, поміркуймо, як наші слова звучать у вухах Бога, як наші егоїстичні думки виглядають у Його очах, коли ми осуджуємо й критикуємо інших людей, у яких серце і прагнення можуть бути кращими, ніж наші». // *Ознаки часу, 19 лютого 1885 року.*

3. Яким чином досвід Юди є для мене застереженням?

4. ПРАКТИЧНА ІЛЮСТРАЦІЯ

Ср, 23 лип.

а. Терпеливо зачекавши, поки учні проявлять ініціативу, що врешті-решт зробив Ісус?

Від Івана 13:3-5: «³[Ісус], знаючи, що все дав Йому Отець в руки і що від Бога вийшов та до Бога йде, ⁴встав з вечері, зняв одяг і, взявши рушника, підперезався. ⁵Потім налив води до умивальниці й почав мити ноги учням і обтирати рушником, яким був підперезаний».

«[Від Івана 13:5 цитується]. Тільки тепер учні прозріли! Гіркий сором і приниження наповнили їхні серця, оскільки всі зрозуміли невисловлений докір Христа і побачили себе в зовсім іншому світлі.

Так Христос виявив Свою любов до учнів. Їхній егоїстичний дух засмутив Його, але Він не сперечався з ними. Натомість Учитель подав їм незабутній приклад». – *Бажання віків.* – С.644, 645.

б. Як відреагував Петро, коли настала його черга?

Від Івана 13:6-8 (перша частина): «⁶Підходить Він до Симона-Петра. [А той] каже Йому: Господи, чи ж Тобі мити мої ноги? ⁷Ісус у відповідь йому сказав: Що Я роблю, того ти нині не знаєш, але згодом зрозумієш. ⁸Каже Йому Петро: Ти не помиєш моїх ніг повіки!..».

«Однак Петро не міг спокійно дивитися на те, що Господь, Котрого він вважав Божим Сином, виконував роботу слуги. Усе його єство протестувало проти такого приниження. Петро не усвідомлював, що саме задля цього Христос і прийшов у світ». – *Там саме.* – С.645, 646.

в. Наскільки Юда піддався спокусам сатани, і як Христос показав, що Він знає про це?

Від Івана 13:2, 10, 11: «²Під час вечері, як диявол уже вкинув у серце Юди Іскаріотського, [сина] Симона, видати Його... ¹⁰Ісус говорить йому: Хто вмий, тому потрібно тільки ноги обмити, оскільки весь чистий; і ви чисті, але не всі. ¹¹Адже Він знав того, хто зрадить Його, тому й сказав, що не всі вони чисті».

«Перед Пасхою Юда вдруге зустрівся зі священниками і книжниками та домовився, що видасть їм Ісуса. А після цього знову приєднався до учнів, ніби нічого й не було, і почав разом з усіма готуватися до свята. Учні нічого не знали про плани Юди. Лише Ісус знав його таємницю і все ж не викрив Юди, тому що палко бажав спасти його. Він уболівав за Юду так само, як і за Єрусалим, коли оплакував приречене місто. Серце Ісуса ридало: "Як Я покину тебе?" Юда відчував стримуючу силу цієї любові. Коли руки Спасителя обмили і обтерли рушником його брудні ноги, серце Юди затремтіло, і він кілька разів поривався визнати свій гріх, але так і не спромігся упокорити себе». – *Там саме.* – С.645.

4. Поясніть, як Христос змінив ставлення учнів.

5. ЗНАЧЕННЯ ОМИВАННЯ НІГ

Чт, 24 лип.

а. Що насправді бажав зробити Ісус цим вчинком?

Від Івана 13:8 (остання частина): «...Ісус йому відповів: Якщо не вмию тебе, не матимеш частки зі Мною».

«Своїм учинком Господь утвердив цей обряд покори як святу постанову. Учні повинні виконувати його і завжди пам'ятати про Господній урок смирення та служіння ближнім.

Цей установлений Христом обряд є приготуванням до святого служіння. Якщо ми викохуємо у своєму серці гордості, зарозумілість, ворожнечу, прагнення до першості, то не можемо мати спільності із Христом. Ми не готові прийняти причастя Його Тіла й Крові, тому Христос звелів спочатку виконувати цей обряд, згадуючи про Його смирення». – *Бажання віків*. – С.650.

б. Які важливі слова промовив Ісус після обряду омивання ніг і про що це повинно змусити нас задуматися під час виконання цього обряду?

Від Івана 13:12-17: «¹²А коли помив їхні ноги і надів Свій одяг, знову сів при столі й сказав їм: Чи ви знаєте, що Я зробив вам? ¹³Ви називаєте Мене Вчителем і Господом, і добре ви кажете, бо Я Ним є. ¹⁴Отже, коли Я, Господь і Учитель, помив вам ноги, то й ви повинні мити ноги один одному. ¹⁵Адже Я дав вам приклад, щоб і ви робили так, як Я зробив вам. ¹⁶Істинно, істинно кажу вам, що раб не більший за свого пана, як і посланець не більший від того, хто послав його. ¹⁷Якщо це знаєте, то ви блаженні, коли це виконуєте».

«Усі ми часто грішимо і помиляємося. Тож приходьмо до Господа з покайням і визнанням своїх гріхів! Ідучи до Господнього дому, щоб узяти участь у Божих таїнствах, намагаймося, наскільки це можливо, викоринити усяке зло. Схиляючись перед братом, щоб обмити йому ноги, запитайте себе: "Чи не маю я у своєму серці чогось такого, що розділяє мене з ним? Чи не вчинив я, чи не сказав я чогось такого, що робить нас чужими?" Якщо так, то щиро визнайте свою провину. Тоді ваші серця з'єднаються і Господь вас щедро благословить». – *Відображаючи Христа*. – С.283.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 25 лип.

1. Поясніть контраст між ставленням Христа до тих, котрі помиляються, і тим ставленням до них, яке властиве людям.
2. Якщо я відмовляюся мити ноги своєму братові, від чого я насправді відмовляюся?
3. Яким чином досвід Юди є для мене застереженням?
4. Поясніть, як Христос змінив ставлення учнів.
5. У чому полягає мета та значення обряду омивання ніг?

Пожертвування першої суботи

Субота, 2 серпня 2025 року

ВІДДІЛ ОСВІТИ ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Освіта, як і освячення, — це справа всього життя, невід’ємна частина людського досвіду. Цієї суботи ми просимо вас підтримати нас у розширенні цієї життєво важливої роботи в церкві.

Ми повинні навчатися бути місіонерами з ранніх років. «Кожен справжній учень Ісуса стає місіонером для Божого Царства». — *Бажання віків. — С.195. «І вселяй їх дітям твоїм і говори про них, сидючи в домі твоїм, і йдучи дорогою, і лягаючи та встаючи» (Повторення Закону 6:7).* І коли перемогу буде здобуто, а гріха та грішників більше не буде, робота освіти продовжиться.

Зараз, як ніколи раніше, наша церква повинна бути готовою надати матеріали для створення належних основ освіти для кожної вікової групи в людській сім’ї.

На жаль, більшість навчальних закладів відійшли від викладання основ та перетворилися на центри пропаганди світського життя. Усвідомлюючи, наскільки сильний вплив справляє шкільна освіта на їхніх дітей, багато батьків просять надати їм матеріали, які допоможуть їм виховати дітей для Божої честі та слави.

Тому відділ освіти ГК саме з цією метою створює цілу навчальну програму. У співпраці з нашими викладачами та різними унійними і польовими конференціями справа підготовки цієї навчальної програми йде повним ходом.

Проте вартість проекту перевищує наявні суми. Нам потрібні ваші щедрі пожертвування, щоб підготувати матеріали, перекласти їх та зробити доступними навіть у бідних регіонах. Ваша підтримка дозволяє нам готувати матеріали найвищої якості, щоб учні, які їх використовують, були «підготовлені до того, щоб бути корисними в цьому житті та до служіння Богові у вічності». — *Поради батькам, учителям та учням. — С.495.*

Ми розуміємо, що це великий проект, але він того вартий. З вашою підтримкою ми підготуємо матеріали від математики до мови та соціальних наук, які озброять навіть наймолодших з нас, щоб донести євангельську звістку усьому світові найефективнішим чином.

Заздалегідь дякуємо вам і нехай благословить Бог дари і тих, котрі дають.

Відділ освіти Генеральної Конференції

Дорога, Правда і Життя

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Ісус говорить йому: Я є дорога, і правда, і життя! Ніхто не приходить до Отця, якщо не через Мене» (Від Івана 14:6).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для церкви. – Т.8. – С.265-269.

«Унаслідок беззаконня ця земля перестала бути частиною Небесної сім'ї. Між людиною та її Творцем спілкування перервалося, але була передбачена можливість повернення людини в дім Отця». – *Моє життя сьогодні. – С.260.*

1. ІСУС ОГЛОШУЄ ПРО СВОЄ ПОВЕРНЕННЯ ДО ОТЦЯ

Нд, 27 лип.

а. Якими словами Ісус оголосив закінчення Своєї місії на землі?

Від Івана 13:33: «Діти, Я з вами буду недовго. Будете Мене шукати, і як Я казав юдеям, – куди Я іду, ви не можете прийти, – те й вам нині кажу».

Яку ще звістку Він проголосив?

Від Івана 13:34, 35: «³⁴Нову заповідь даю вам: Любіть один одного! Як Я полюбив вас, щоб і ви любили так один одного. ³⁵З того дізнаються всі, що ви – Мої учні, коли любов матимете між собою».

«Одним з останніх повелінь Христа Його учням було: *"Любіть один одного! Як Я полюбив вас"* (Від Івана 13:34). Чи виконуємо ми це повеління, чи потураємо своїм грубим, нехристиянським рисам характеру? Якщо ми когось образили або завдали комусь болю, наш обов'язок – визнати свою провину і шукати примирення. Це дуже важлива підготовка, до того як ми з вірою прийдемо перед лице Боже просити Його благословення». – *Наочні уроки Христа. – С.144.*

б. Яка розмова відбулася між Петром та Ісусом, після того як Ісус сказав, що Він повинен піти?

Від Івана 13:36-38: «³⁶Каже Йому Симон-Петро: Господи, куди Ти йдеш? Ісус йому відповів: Куди [Я] іду, ти не можеш нині за Мною йти, але підеш пізніше. ³⁷Каже Йому Петро: Господи, чому я не можу нині піти за Тобою? Душу свою за Тебе я покладу. ³⁸Відповідає [йому] Ісус: Душу свою за Мене ти покладеш? Істинно, істинно кажу тобі: не проспівася півень, як ти тричі відречешся від Мене».

«Багато людей сьогодні перебувають у такому ж стані, як і Петро, коли він самовпевнено заявив, що не зречеться свого Господа. Через свою самовпевненість вони стають легкою здобиччю для сатанинських хитрощів. Люди, котрі усвідомлюють свою неміч, сподіваються на вищу силу. І доки вони споглядають Бога, сатана не має над ними влади. Ті ж, котрі покладаються на себе, легко зазнають поразки». – *Наше найвище поклонання*. – С.307.

1. Як я можу уникнути помилки, яку зробив Петро?

2. ЗВІСТКА РОЗРАДИ

Пн, 28 лип.

а. Перебуваючи ще у світлиці, які слова розради сказав Ісус і яку обітницю Він дав Своїм учням?

Від Івана 14:1, 2: «¹Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте. ²В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце».

«[Від Івана 14:1-4 цитується]. Заради вас Я прийшов у цей світ. Я працюю для вас. І якщо відійду звідси, то так само працюватиму для вашого добра. Я прийшов у світ, щоб відкрити Себе вам і щоб ви увірували. Я іду до Отця – співпрацювати з Ним заради вас. Учні даремно тривожилися: відхід Христа не означав вічної розлуки. Він ішов, щоб приготувати місце для них, прийти знову і забрати їх до Себе. Коли ж Він готуватиме для них оселі, вони удосконалюватимуть свої характери, уподібнюючись до свого Вчителя». – *Бажання віків*. – С.663.

б. Про яку важливу подію Христос згадав у Своїй звістці?

Від Івана 14:3: «³І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були».

«Обітниця Другого приходу Христа завжди мала залишатися свіжою в пам'яті Його учнів. Той Самий Ісус, Котрий на їхніх очах вознісся на Небо, прийде знову, щоб узяти із Собою тих, хто тут, на землі, присвятив себе на служіння Йому. Той самий голос, який сказав їм: *"І ось Я з вами по всі дні аж до кінця віку!"* – запросить їх увійти до Нього в Небесне Царство». – *Дії апостолів*. – С.33.

в. Яке запитання Хома поставив Ісусові щодо дороги, і яку відповідь він отримав?

Від Івана 14:5, 6: «⁵Каже Йому Хома: Господи, ми не знаємо, куди Ти йдеш. [Тож] як можемо знати дорогу? ⁶Ісус говорить йому: Я є дорога, і правда, і життя! Ніхто не приходить до Отця, якщо не через Мене».

«До Небес веде лише одна дорога. Неможливо, щоб кожен ішов власною дорогою. Христос наголосив: *"Я є дорога... Ніхто не приходить до Отця, якщо не через Мене"*. Відколи в Едемі була виголошена перша євангельська проповідь і було проголошено, що насіння жінки зітре голову змія, Христос був піднесений як Дорога, Правда і Життя. Він був Дорогою, коли жив Адам; коли Авель приніс перед Богом кров заколеного ягняти – символ Крові Викупителя. Христос був Дорогою, якою спасалися патріархи і пророки. Він – єдина Дорога, якою ми можемо прийти до Бога». – *Бажання віків*. – С.663.

2. У світлі того, що Христос обіцяв мені оселю на Небі, який мій обов'язок на землі?

3. БОГ У ЛЮДСЬКОМУ ТІЛІ

Вт, 29 лип.

а. Як Ісус ототожнив Себе з Отцем і як це пов'язано з нами?

Від Івана 14:7: «⁷Якби ви Мене знали, то знали б і Мого Отця. Відтепер знаєте Його і бачили Його!».

«Христос прийшов відкрити світові люблячого, милуючого, ніжнього і співчутливого Бога. Густа темрява, якою сатана намагався оточити престол Божества, була розсіяна Викупителем світу, і Отець знову був явлений людям як світло життя». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.738, 739.

б. З яким проханням Пилип звернувся до Ісуса і що означала відповідь Господа?

Від Івана 14:8-11: «⁸Каже Йому Пилип: Господи, покажи нам Отця, – і [цього] нам вистачить. ⁹Говорить йому Ісус: Стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто Мене бачив, той і Отця бачив. Як же ти говориш: Покажи нам Отця? ¹⁰Хіба ти не віриш, що Я є в Отці, й Отець [є] в Мені? Слова, які Я кажу вам, не від Себе кажу. Отець, Який у Мені перебуває, – Він і творить ті діла. ¹¹Вірте Мені, що Я в Отці, а Отець у Мені. Якщо ж ні, то через Мої діла повірте [Мені]».

«Коли Пилип звернувся до Ісуса з проханням: *"Покажи нам Отця, – і [цього] нам вистачить"*... Христос говорить про Себе, що Він посланий у світ як представник Отця. У благородстві Свого характеру, у Своєму милосерді та ніжному співчутті, у Своїй любові та благості Він стоїть перед нами як втілення Божественної досконалості, як образ невидимого Бога». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.739.

«Христос особливим чином звернув їхню увагу на те, що вони могли побачити Отця тільки вірою. Жодна людина не може побачити Бога у зовнішньому вигляді». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1141, 1142.*

«Ставши Людиною, Христос залишався Богом. Хоча Він принизив Себе, прийнявши людське єство, однак не втратив Своєї Божественної природи. Лише Христос міг представити Отця людям, а учні мали перевагу бути свідками Божого об'явлення упродовж трьох років...

Їхня віра могла базуватися на доказах, виявлених у Його вчинках. Таких справ жодна людина сама ніколи не робила і зробити не може. Учинки Христа свідчать про Його Божественність. У Ньому відкривався Отець.

Якби учні повірили в живий зв'язок між Отцем і Сином, то їхня віра не похитнулася би під час страждань і смерті Христа заради спасіння світу, що гине. Христос намагався привести їх від маловір'я до високого духовного життя, яке вони могли би мати, якби зрозуміли, що Він – Бог у людському тілі». – *Бажання віків. – С.663, 664.*

3. Яким чином я можу отримати здатність виконувати справи Ісуса?

4. БІЛЬШІ СПРАВИ = БІЛЬШІ БЛАГОСЛОВЕННЯ

Ср, 30 лип.

а. Які великі можливості надав Ісус Своїм учням?

Від Івана 14:12: «Знову й знову запевняю вас, що той, хто вірить у Мене, робитиме діла, які Я роблю, – навіть більші від них чинитиме, бо Я іду до Отця».

«Спаситель прагнув, щоб Його учні зрозуміли, з якою метою Його Божественна природа з'єдналася з людською. Він прийшов у світ явити Божу славу, аби людина була піднесена її відновлювальною силою. Бог відкривався в Ісусі, щоб Він міг відкритися в учнях. У Своєму житті Ісус не виявляв жодних якостей і не використовував жодних здібностей, які люди не могли б отримати через віру в Нього. Усі Його послідовники здатні досягти тієї ж досконалості в людській природі, якою володів Він, але за умови: якщо вони підкоряться Богові так, як це зробив Він.

"Навіть більші від них чинитиме, бо Я іду до Отця". Ці слова Христа не означають, що Його учні творитимуть величніші діла, ніж Він творив, але їхнє служіння набуде більшого розмаху. Він мав на увазі не тільки чудеса, а й все, що звершуватиметься під впливом Святого Духа.

Після вознесіння Господа учні усвідомили, що Його обітниця виконалася. Розп'яття, воскресіння і вознесіння Христа стали для них дійсністю. Вони пересвідчилися в дослівному виконанні пророцтва. Оскільки учні раніше досліджували Писання, то тепер сприймали все,

записане в них, з небувалою вірою та переконливістю. Вони знали: Божественний Учитель був саме Тим, Ким Він і проголосив Себе. Коли ж вони розповідали про свій досвід і звеличували Божу любов, людські серця лагіднішали й упокорювалися, і багато людей увірувало в Ісуса». – *Бажання віків.* – С.664, 667.

б. Яке запевнення дав Ісус, щоб дарувати надію людям у всі віки?

Від Івана 14:13, 14: «¹³І що тільки попросите в Моє Ім'я, те й зроблю, щоб прославився Отець у Сині. ¹⁴Коли Мене про щось попросите в Моє Ім'я, – Я те зроблю».

«Досі учні ще не уявляли собі безмежної сили і можливостей Свого Спасителя. Ісус сказав їм: *"Дотепер ви не просили нічого в Моє ім'я"* (Від Івана 16:24). Він пояснив, що секрет успіху залежатиме від їхнього прохання про силу й благодать у Його ім'я. Спаситель стоятиме перед Отцем, аби приносити благання за них. Молитву покірного прохача Він подає як Своє особисте прохання. Кожна щира молитва буде почута на Небі. Вона може бути висловлена не так красномовно, але якщо в неї вкладене серце, вона здійснюється до Святині, де служить Христос, і Він представляє її перед Отцем очищеною від незграбних та неясних слів, прекрасною мовою Божої досконалості». – *Там саме.* – С.667.

4. Як Ісус розрадив учнів, коли вони почули, що Він повинен піти?

5. ОСОБЛИВИЙ ЧАС

Чт, 31 лип.

а. Опишіть особливий момент, який пережили учні з Ісусом, коли Він пояснював Свій зв'язок з Отцем.

Від Івана 14:8-10: «⁸Каже Йому Пилип: Господи, покажи нам Отця, – і [цього] нам вистачить. ⁹Говорить йому Ісус: Стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто Мене бачив, той і Отця бачив. Як же ти говориш: Покажи нам Отця? ¹⁰Хіба ти не віриш, що Я є в Отці, й Отець [є] в Мені? Слова, які Я кажу вам, не від Себе кажу. Отець, Який у Мені перебуває, – Він і творить ті діла».

Як ми можемо насолоджуватися таким спілкуванням з Небом?

Пісні Пісень 2:3, 4: «³Як яблуня поміж лісовими деревами, так мій коханий серед інших юнаків. У його тіні я бажала би перебувати, бо його плоди солодкі для мене. ⁴Він впровадив мене у бенкетні покої, а його стяг наді мною – любов».

«Коли Христос говорив ці слова [у Від Івана 14:8-10], Божа слава осяяла Його обличчя і всі присутні відчували святе благоговіння, коли вони з зосередженою увагою прислухалися до Його слів, то відчували, що їхні серця більш рішуче притягувалися до Нього і коли їхня любов до Христа зростала, вони ставали ближче одне до одного. Вони відчували, що Небо було дуже близько до них, що слова, які вони слухали, були звісткою, спрямованою від Небесного Отця». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1142.*

«Є багато так званих християн, котрі надто стурбовані та пригнічені, настільки зайняті справами, що не можуть знайти часу для спокійного перебування в Божих обітницях, їхні вчинки свідчать про те, що вони нібито взагалі позбавлені будь-якого миру та спокою. Для всіх таких звучить запрошення Христа: *«Прийдіть до Мене... і Я заспокою вас»...*

Зійдімо з запорошених, опалених спекою доріг життя і відпочиньмо в тіні Христової любові. Тут ми здобудемо силу для боротьби, навчимося, як полегшити важку працю та втому і як говорити та співати на Божу славу. Нехай усі, втомлені й пригнічені невдачами, навчатися у Христа спокійної надії. Вони повинні сидіти в Його тіні, якщо хочуть бути володарями Його миру та спокою». – *Свідectва для церкви. – Т.7. – С.69, 70.*

«Коли Божі діти будуть сповнені лагідності та ніжності, вони усвідомлять, що Його знамено над ними – любов, і Його плоди будуть для них солодкі та приємні. Тоді небо для них буде вже тут, на землі, де вони матимуть змогу приготуватися для вишнього Неба». – *Там саме. – С.131.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 1 серп.

1. Як я можу уникнути помилки, яку зробив Петро?
2. У світлі того, що Христос обіцяв мені оселю на Небі, який мій обов'язок на землі?
3. Яким чином я можу отримати здатність виконувати справи Ісуса?
4. Як Ісус розрадив учнів, коли вони почули, що Він повинен піти?
5. Що Ісус мав на увазі, коли говорив про *«більші»* справи, які потрібно зробити, і яким чином?

Обітниця Святого Духа

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «І ми та Дух Святий, Якого дав Бог тим, хто кориться Йому, є [Його] свідками щодо цих слів!» (Дії 5:32).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.8. – С.19-23;

Дії апостолів. – С.47-56.

«Обітниця Святого Духа не обмежується однією епохою чи одним народом. Христос запевнив, що Божественний вплив Його Духа перебуватиме з Його послідовниками до кінця». – *Дії апостолів.* – С.49.

1. ПОКОРА – ПЛІД ВІРИ

Нд, 3 серп.

а. Приймавши Ісуса вірою, що християни приймають у своє серце?

До римлян 5:1-5: «¹Отже, виправдавшись вірою, маємо мир з Богом через нашого Господа Ісуса Христа, ²через Якого ми вірою одержали доступ до тієї благодаті, в якій перебуваємо і хвалимося надією на Божу славу. ³І не лише нею, а й хвалимося, коли страждаємо, знаючи, що страждання виробляють терпеливість, ⁴а терпеливість – досвід, а досвід – надія. ⁵Надія ж не засоромлює, адже Божя любов влилася в наші серця через даного нам Святого Духа».

б. Як любов Христа проявляється в житті віруючої людини?

Від Івана 14:15, 21: «¹⁵Якщо любите Мене, ви будете дотримуватися Моїх заповідей... ²¹Хто має Мої заповіді та виконує їх, той Мене любить. А хто Мене любить, того любитиме і Мій Отець, і Я любитиму його, і з'явлюся йому Сам»; *1 Івана 2:3:* «З того дізнаємося, що ми Його пізнали, якщо дотримуємося Його заповідей».

«[Христос] спасає людей не в гріхах, але від гріхів; і ті, котрі люблять Його, виявлять свою любов у покорі.

Справжній послух іде від серця. Він виникає в серці під впливом Христа. І якщо ми не опираємося цьому впливові, то Він настільки зіллється з нашими думками і цілями, так узгодить наші серця і думки зі Своєю волею, що, підкоряючись Йому, ми будемо виконувати не що інше, як свої бажання. Очищена й освячена воля людини знайде найбільше задоволення в служінні Йому. Якщо ми пізнаємо Бога так, як нам це дано

згори, тоді наше життя стане прикладом безперервного послуху. Завдяки правильному розумінню характеру Христа і спілкуванню з Богом, ми починаємо ненавидіти гріх». – *Бажання віків*. – С.668.

1. Як я можу переконатися в тому, що дійсно молюся в ім'я Христа?

2. ВАЖЛИВА НЕОБХІДНІСТЬ

Пн, 4 серп.

а. Кого Ісус обіцяв послати, щоб розрадити учнів?

Від Івана 14:16-18: «¹⁶І Я попрошу Отця, і дасть вам іншого Утішителя, щоб навіки перебував з вами, – ¹⁷Духа Істини, Якого світ не може прийняти, бо не бачить Його і не знає [Його]. А ви знаєте Його, бо Він при вас перебуває, і у вас буде Він. ¹⁸Я не залишу вас сиротами, Я прийду до вас».

«Він [Дух] працював над людськими серцями від самого початку здійснення Плану спасіння. Але доки Христос був на Землі, учні не мали потреби в іншому Помічникові. Лише після того, як вони були позбавлені Його присутності, то відчули потребу у Святому Дусі, і Він був даний їм». – *Бажання віків*. – С.669.

б. Як Христос може «жити» в серцях учнів?

Від Івана 14:19-23: «¹⁹Ще трохи, і світ більше не побачить Мене. Ви ж будете бачити Мене, бо Я живу, і ви будете жити. ²⁰Того дня ви пізнаєте, що Я в Моєму Отці, й ви в Мені, і Я у вас. ²¹Хто має Мої заповіді та виконує їх, той Мене любить. А хто Мене любить, того любитиме і Мій Отець, і Я любитиму його, і з'явлюся йому Сам. ²²Каже Йому Юда, – не Іскаріотський: Господи, чому це так, що Ти маєш намір з'явитися нам, а не світові? ²³У відповідь Ісус сказав йому: Якщо хто любить Мене, той буде виконувати Моє слово; і Мій Отець любитиме його, і Ми прийдемо до нього, і зробимо оселю в ньому».

«Дух Святий – це Представник Христа, позбавлений людської подобі і тому незалежний. Христос, обмежений людським тілом, не міг бути присутнім на кожному місці. Тому Він повинен був піти до Отця, а для блага учнів послати Духа, Який продовжував би Його справу на Землі. Після того ніхто вже не матиме переваги через те, що живе там же, де Христос, або близько спілкується з Ним у тілі. Через Святого Духа Спаситель став доступний усім. У такому розумінні Він став ближче до них, ніж у час Свого перебування на Землі...

Ісус читав майбутнє Своїх учнів. Він знав, що одного з них пове-дуть на ешафот, другого розпнуть на хресті, третього вишлють на безлюдний морський острів, а інших будуть переслідувати і вбивати. Він

підбадьорював їх, обіцяючи, що в усякому випробуванні буде поряд з ними. Ця обітниця не втратила своєї сили. Господь знає все про Своїх вірних слуг, котрі заради Нього страждають у в'язницях або заслані на безлюдні острови. Він потішає їх Своєю присутністю. Коли, відстоюючи Істину, віруючий опиняється перед несправедливим судом, Христос стоїть поруч із ним. Усі звинувачення, скеровані проти християнина, падають на Христа. Ісуса знову і знову осуджують в особі Його учнів. Якщо послідовник Христа кинутий у в'язницю, Спаситель з любов'ю потішає його...

Усякого часу і на кожному місці, у всякому горі й скорботі, коли майбутнє здається похмурим і непевним, коли відчуваємо себе безпорадними і самотніми, нам посилається Утішитель як відповідь на молитву віри. Обставини можуть розлучити нас із нашими земними друзями, але жодні події, жодна відстань не зможуть розлучити нас із Небесним Утішителем. Де б ми не були, куди б не йшли, Він завжди по правіці в нас, аби підтримувати, допомагати, підіймати і підбадьорювати». – *Там саме.* – С.669, 670.

2. Чому мир Христа повинен приваблювати мене більше, ніж той мир, який пропонує цей світ?

3. УЧИТЕЛЬ

Вт, 5 серп.

а. Як Утішитель впливатиме на пам'ять та розум учнів?

Від Івана 14:26: «А Утішитель – Дух Святий, Якого Отець пошле в Моє Ім'я, Той вас навчить усього і пригадає вам усе, що Я вам говорив».

«[Учні] не могли збагнути значення Писань, які представляв їм Христос. Багато з його повчань, здавалося, були майже забуті ними. Ісус бачив, що вони не розуміють справжнього значення Його слів. Сповнений співчуття до них, Він обіцяв, що Дух Святий пригадає їм усе, що Він говорив. Ще залишалося багато неказаного, бо учні на той час не могли збагнути усього. Пізніше це і було відкрито Духом, Котрий збудив їхній розум для усвідомлення Небесного. "*Коли ж прийде Він, Дух Істини, – сказав Ісус, – то поведе вас до повної істини*"». – *Бажання віків.* – С.670, 671.

б. Що ще робитиме Утішитель для справжніх послідовників Христа?

Від Івана 16:12-14: «¹²Ще багато чого Я маю сказати вам, але тепер ви не можете знести. ¹³Коли ж прийде Він, Дух Істини, то поведе вас до повної істини, бо не від Себе буде говорити, але що почує, те й говоритиме, і сповістить вам те, що має настати. ¹⁴Він Мене прославить, бо від Мого одержить і сповістить вам».

«Якщо ви зустрічаєтеся з Істиною, яку не розумієте, з якою ви не погоджуєтеся, досліджуйте, порівнюйте одне Писання з іншим, пробийте шахту Істини глибоко в надрах Божого Слова. Ви повинні покласти себе і свої погляди на Божий вівтар, відкинувши всі свої упереджені переконання, і нехай Небесний Дух наставить вас на всіляку Істину». – *Вибрані вісті.* – Кн.1. – С.412, 413.

«Ми не можемо правильно зрозуміти або оцінити Божественне одкровення без допомоги того Духа, Котрим нам було проголошено Слово». – *Свідectва для церкви.* – Т.5. – С.241.

«Спокуси часто здаються нездоланими, тому що спокушуваний, можливо, через занедбання молитви і вивчення Божого Слова не може одразу пригадати Божої обітниці, не в змозі боротися із сатаною біблійною зброєю. Але ангели оточують тих, хто бажає навчитися Божественним приписам, і в час найбільшої потреби вони пригадують їм саме ті істини, які їм потрібні, тому якщо *"ворог нагряне, як гірський потік, – Господній подув його прожене"* (Ісаї 59:19, переклад з англ.).

Ісус обіцяв Своїм учням: *"Утішитель – Дух Святий, Якого Отець пошле в Моє Ім'я, Той вас навчить усього і пригадає вам усе, що Я вам говорив"* (Від Івана 14:26). Але для того, щоб Дух Божий міг нагадати нам в небезпечний час учення Христа, воно спочатку повинно закарбуватися в нашої пам'яті». – *Велика боротьба.* – С.599, 600.

3. Як я можу більшою мірою відчувати мир Христа?

4. ЗАПОВІТ МИРУ

Ср, 6 серп.

а. Яку чудову обітницю дав Ісус Своїм вірним послідовникам – обітницю, яка дуже допомагає у важкі часи?

Від Івана 14:27-29: ²⁷«Мир залишаю вам, Мій мир Я даю вам. Не так, як світ дає, Я даю вам. Хай не тривожиться ваше серце і не лякається. ²⁸Ви чули, що Я сказав вам: Я йду, але Я повернуся до вас. Якби ви любили Мене, то втішилися б, тому що [Я сказав], – іду до Отця. Адже Отець більший від Мене! ²⁹Я сказав вам раніше, ніж це станеться, щоб тоді, коли воно станеться, ви повірили».

«У Своїй розмові з учнями Ісус не торкався теми Своїх страждань і смерті. Його останнім Заповітом був Заповіт миру». – *Бажання віків.* – С.672.

«[Від Івана 14:27 цитується]. Це не той мир, який приходить внаслідок пристосування до світу. Христос ніколи не здобував миру ціною компромісу зі злом. Мир, який Христос залишив Своїм учням, швидше внутрішній, ніж зовнішній; він має завжди перебувати з Його свідками, незважаючи на протидію та боротьбу». – *Дії апостолів.* – С.84.

«Історія Істини завжди була літописом боротьби між правдою і неправдою. Проповідь Євангелії завжди зустрічалася в цьому світі з протидією, небезпекою, втратами і стражданнями.

Що давало силу тим, хто в минулому зазнавав гонінь задля Христа? – Єдність із Богом, єдність зі Святим Духом, єдність із Христом. Наруга й переслідування розлучили багатьох із земними друзями, але не з любов'ю Христа. Душа, котра йде крізь бурі випробувань і терпить ганьбу задля Істини, є найбільш дорогою для нашого Спасителя. *"І Я любитиму його, – сказав Христос, – і з'явлюся йому Сам"* (Від Івана 14:21). Коли, захищаючи Істину, віруючий стоїть перед земним судом, Христос стоїть поруч із ним. Коли він знемагає в тюремних мурах, Христос приходить до нього, підбадьорюючи його серце Своєю любов'ю». – Там саме. – С.85.

б. Що Ісус міг стверджувати про Себе наприкінці Своєї місії?

Від Івана 14:30: «Не довго вже говоритиму з вами, бо надходить князь світу, та в Мені він не має нічого».

«У людських серцях сатана знаходить якесь місце, де він може утвердитися; там плекаються якісь гріховні бажання, за допомогою яких його спокуси виявляють свою силу. Але Христос сказав про Себе: *«Бо надходить князь світу, та в Мені він не має нічого»*. Бурі спокус спрямовувалися на Нього, але вони не могли змусити Його ухилитися від вірності Богові». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – С.927.

4. Опишіть життя віруючої людини, яка живе в мирі з Богом.

5. МИР ХРИСТА

Чт, 7 серп.

а. Яким тільки чином ми можемо мати мир з Богом?

Від Івана 16:33: «Ще Я сказав вам, щоб у Мені ви мали мир. У світі зазнаєте страждання, але будьте відважні: Я переміг світ!»; **До ефесян 2:13, 14:** «¹³А нині, в Ісусі Христі, ви, які колись були далекими, кров'ю Христа стали близькими. ¹⁴Адже Він – наш мир, Який зробив з двох одне, зруйнував Своім тілом серединну перегородку – ворожнечу».

«Ми не в змозі власними силами приборкати вимоги нашої грішної природи. Саме в цьому сатана й спокушуватиме нас. Христос знав, що сатана не залишить жодної людини, він використовуватиме її успадковану слабкість, аби підступом і обманом звести тих, хто не довірився Богові.

Пройшовши дорогою, якою має йти людина, наш Господь приготував нам шлях до перемоги. Не з Його волі ми зазнаємо поразок у боротьбі з сатаною. Але Він не бажає, щоб ми були заляканими або збентеженими підступами змія. *"Будьте відважні, – підбадьорює Він, – Я переміг світ" (Від Івана 16:33)». – Бажання віків. – С.122.*

б. Що вимагається від віруючої людини, котра хоче бути в мирі з Богом?

Псалом 119:165: «Великий мир у тих, що люблять Твій Закон! Вони не спотикатимуться».

Яким буде досвід такої віруючої людини?

1 Івана 3:22: «І чого тільки попросимо, одержимо від Нього, оскільки зберігаємо Його заповіді й робимо те, що Йому до вподоби».

«Господь так охоче навчить нас виконувати наші обов'язки, як Він учить цього інших. Якщо ми приходимо до Нього з вірою, Він відкриє нам Свої таємниці. Серця наші палатимуть, коли Господь наближатиметься, щоб спілкуватися з нами, як Він спілкувався з Енохом. Люди, які вирішили не робити нічого неугодного Богові, після спілкування з Ним знатимуть, яким шляхом іти далі. Вони отримають не лише мудрість, а й силу для послуху і служіння. Так обіцяв Христос». – *Там саме. – С.668.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 8 серп.

1. Як я можу переконатися в тому, що дійсно молюся в ім'я Христа?
2. Чому мир Христа повинен приваблювати мене більше, ніж той мир, який пропонує цей світ?
3. Як я можу більшою мірою відчути мир Христа?
4. Опишіть життя віруючої людини, яка живе в мирі з Богом.
5. Підсумуйте роботу Святого Духа.

Ісус – справжня виноградна Лоза

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Бо без Мене не можете робити нічого»
(Від Івана 15:5, остання частина).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.4. – С.353-355; Т.1. – С.248, 249.

«Єдність з Христом завдяки живій вірі триває вічно, будь-яка інша єдність приречена на розвал... Єдність зі Спасителем нам дечого варта, бо вона, оскільки її укладають з Богом горді істоти, передбачає цілковиту залежність». – *Свідчення для церкви. – Т.5. – С.231.*

1. СЛАБКІ ТА ЗАЛЕЖНІ

Нд, 10 серп.

а. З чим Ісус порівняв Себе і чому?

Від Івана 15:1 (перша частина): «Я є справжня Виноградна Лоза».

«Замість того щоб вибрати Своїм символом граціозну пальму, гордовитий кедр чи міцний дуб, Ісус обирає виноградну лозу з її чіпкими вусиками. Пальма, кедр чи дуб виростають без усілякої допомоги. Вони не мають потреби в опорі. А виноградній лозі потрібні підпорки, навколо яких вона обвивається і таким чином здійснюється вгору. Так само й Христос у Своїй людській подобі залежав від Божественної сили. "Не можу Я Сам від Себе робити нічого", – говорив Він (Від Івана 5:30)». – *Бажання віків. – С.674, 675.*

б. Який ще урок Ісус бажав проілюструвати на прикладі виноградної лози?

Від Івана 15:1-3: «¹Я є справжня Виноградна Лоза, а Мій Отець – Виноградар. ²Усяку галузку в Мені, яка не приносить плоду, Він відтинає, а всяку, яка родить плід, очищає, щоб рясніше родила. ³Ви вже чисті через слово, яке Я вам сказав».

«Юдеї завжди вважали виноград найблагороднішою рослиною, символом витривалості, бездоганності та родючості. Ізраїль був представлений виноградною лозою, яку насадив Бог в Обітованому краї. Юдеї надіялися на спасіння через приналежність до Ізраїлю. Але Ісус сказав: "Я є справжня Виноградна Лоза". Отже, не думайте, що через родинні зв'язки з Ізраїлем ви станете причетними до Божого життя, спадкоємцями Його обітниць. Духовне життя ви можете знайти лише в Мені». – *Там саме. – С.675.*

1. Як я повинен перебувати у Христі?

а. Яку умову необхідно виконати для плідного християнського життя?

Від Івана 15:4: «Перебувайте в Мені, а Я – у вас. Як галузка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені».

«Зв'язок між галузками і лозою, сказав Він, символізує ваш зв'язок зі Мною. Пагінець, прищеплений до живої лози, волокно за волокном, жилка за жилкою вростає у стовбур виноградини. Таким чином життя лози стає життям галузки. Так само й мертва в беззаконні і гріхах душа приймає життя через зв'язок із Христом. Через віру в Нього як особистого Спасителя людина з'єднується з Богом. Грішник поєднує своє безсилля з міццю Христа, свою порожнечу – з Його повнотою, свою кволість – з Його могутністю. У нього народжуються Христові думки. Божественна природа Христа торкається нашої людської природи, а наша людська – Небесної. Отже, за посередництвом Святого Духа людина стає причетною до Божественної природи. Вона прийнята через Улюбленого Сина». – *Бажання віків*. – С.675.

б. Що відбувається з людиною, яка відокремлена від Христа?

Від Івана 15:6: «Хто в Мені не перебуває, буде відкинений геть, мов та гілка, і всохне; їх збирають і кидають у вогонь, і вони згорають».

«Цю одного разу встановлену єдність із Христом необхідно зберігати... Це не випадковий дотик, не тимчасовий зв'язок. Гілка стає частиною живої виноградної лози. Від кореня до галузок безперервно й безперешкодно передаються життя, сила та родючість. Галузка, відокремлена від виноградної лози, не може жити. Так і ви, сказав Ісус, не зможете жити без Мене. Життя, яке ви прийняли від Мене, може підтримуватися тільки через безперервний зв'язок зі Мною. Без Мене ви не можете перемогти жодного гріха, протистояти жодній спокусі». – *Там саме*. – С.676.

в. Як виявляється справжнє учнівство?

Від Івана 15:4: «Перебувайте в Мені, а Я – у вас. Як галузка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені»; **Від Івана 8:31:** «Тож промовив Ісус до тих юдеїв, які повірили в Нього: Якщо ви будете перебувати в Моєму слові, тоді справді будете Моїми учнями»; **Від Івана 13:35:** «З того дізнаються всі, що ви – Мої учні, коли любов матимете між собою».

«Коли люди об'єднані не примусово чи з егоїстичних інтересів, а любов'ю, їхній вплив стає сильнішим за будь-який інший. Де б не виявлялася ця єдність, вона засвідчить: у людині відтворений Божий образ і вона живе за новим принципом. Це свідчить також і про те, що Божественна природа має силу протистояти надприродним силам зла, а Божа благодать звільняє людину від вродженого егоїзму». – *Там саме*. – С.678.

2. Як я можу стати більш сприйнятливим до переваг Його «секатора»?

3. ПЕРЕБУВАЮЧИ У ХРИСТІ

Вт, 12 серп.

а. Що буде безсумнівним результатом нашого постійного зв'язку з Христом?

Від Івана 15:5, 8: «⁵Я є Виноградна Лоза, ви – галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого... ⁸У цьому прославлений Мій Отець, щоб ви приносили багатий урожай і стали Моїми учнями».

«Корінь посилає свої життєдайні соки галузкам – аж до найвіддаленіших пагінців. Так само і Христос посилає кожному віруючому потік духовних сил. Доки душа з'єднана з Христом, їй не загрожує небезпека засохнути або померти...

Якщо ми живемо вірою в Божого Сина, то всі без винятку плоди Духа будуть видимі в нашому житті, і жоден з них не пропаде». – *Бажання віків*. – С.676.

«Нам потрібен Ісус. Його світло, Його життя, Його Дух повинні бути з нами постійно. Він потрібен нам щохвилини. Прокинувшись вранці від сну, ми повинні молитися про те, щоб Сонце Праведності, подібно до небесного світила, яке освітлює все навколо і наповнює світ світлом, також могло освітити всі куточки нашого розуму і серця та наповнити нас світлом у Господі. Ми не можемо жити без Його присутності жодної миті нашого життя. Ворог добре знає, що коли ми опиняємося далеко від Господа, він може вселити в нас злі підозри і погані думки, внаслідок чого нам загрожує небезпека відійти від своєї віри. Наш Господь бажає, щоб кожна мить свого життя ми перебували в Ньому і таким чином мали у Ньому повноту». – *Моє життя сьогодні*. – С.15.

«Усі, котрі прийняли Христа як особистого Спасителя, повинні виявити у своєму житті Істину Євангелії та її силу, яка спасає. Бог не ставить перед людиною жодних вимог, не давши їй усього необхідного для їх виконання. Завдяки благодаті Христа ми можемо виконати все, чого очікує від нас Бог. Через Божий народ мають бути відкриті всі багатства Неба». – *Наочні уроки Христа*. – С.301.

б. За якої умови ми можемо перебувати в Христовій любові?

Від Івана 15:9, 10: «⁹Як полюбив Мене Отець, так і Я полюбив вас; тож перебувайте в Моїй любові. ¹⁰Якщо будете зберігати Мої заповіді, то перебуватимете в любові Моїй, так само, як Я, зберігши заповіді Мого Отця, перебуваю в Його любові»;

1 Івана 2:5: «А хто дотримується Його слова, в тому Божа любов справді є досконалою. З цього пізнаємо, що ми в Ньому».

«Бог бажає виявити через вас святість, людяність і співчутливість, властиві Йому. Але Спаситель не вимагає, щоб учні приносили плід своїми зусиллями. Він просто закликає їх перебувати в Ньому». – *Бажання віків*. – С.677.

«Великою метою Божого Провидіння є випробування людей для того, щоб дати їм можливість розвинути свій характер. Таким чином Він перевіряє, покірні вони Його повелінням чи ні. Ми не можемо здобути любов Бога за допомогою добрих діл, але вони свідчать, що ми володіємо цією любов'ю». – *Наочні уроки Христа*. – С.283.

3. Яким буде результат цієї «обрізки» у моєму житті?

4. ПРОНИЗУЄ, ЩОБ ВІДНОВИТИ

Ср, 13 серп.

а. Що говорить Ісус про Своє слово як про сполучну ланку між Собою та віруючими людьми?

Від Івана 15:3, 7: «³Ви вже чисті через слово, яке Я вам сказав... ⁷Якщо ж будете перебувати в Мені, а Мої слова перебуватимуть у вас, то чого б тільки забажали, просіть – і станеться вам»;

Від Івана 6:63: «Дух оживляє, а тіло ніяк не допомагає. Слова, які Я вам сказав, є дух і життя».

«Христос перебуває у Своїх послідовниках через Слово. Це той самий життєдайний зв'язок, який порівнюється зі споживанням Його Тіла й питтям Його Крові. Слова Христа – це дух і життя. Приймаючи їх, ви приймаєте життя Виноградної Лози. Ви живете *"кожним словом, що виходить з Божих уст"*. Життя Христа у вас приносить ті ж плоди, що й у Ньому. Перебуваючи в Христі, зберігаючи Йому вірність, отримуючи підтримку і живлення від Нього, ви принесете плоди, подібні до плодів Спасителя». – *Бажання віків*. – С.677.

б. Опишіть, як духовна хірургічна операція перетворює наші внутрішні спонування та ставлення, коли ми підкоряємося Божому Слову.

До євреїв 4:12: «Адже Слово Боже – живе й діяльне, гостріше від усякого двосічного меча: воно проникає аж до поділу душі й духа, суглобів і мозку кісток, судить думки й наміри серця»;

Псалом 51:12: «Серце чисте створи в мені, Боже, і духа правоти віднови у мені».

«Божі слуги повинні нести чітке, яскраво виражене свідчення, яке пронизує тілесне серце і розвиває характер». – *Свідощтва для церкви.* – Т.1. – С.249.

«Біблія... це Божий голос, який щодня промовляє до душі... Робота Святого Духа полягає в тому, щоб просвітити затьмарений розум, пом'якшити егоїстичне, черстве, кам'яне серце, упокорити бунтівного злочинця і врятувати його від згубного впливу світу. Христос молився за Своїх учнів так: *«Освятити їх істиною Твоею: слово Твоє є істина»* (Від Івана 17:17). Меч Духа – Боже Слово – пронизує серце грішника і розсікає його». – *Там саме.* – Т.4. – С.441.

«У кожному, хто підкорить себе Святому Духові, буде утверджений новий принцип життя; у людині буде відновлений втрачений образ Божий». – *Наочні уроки Христа.* – С.96.

«Живлячись Його Словом, [Божий голодний і спраглий народ] зрозуміє, що це Слово – Дух і життя. Слово руйнує тілесну земну природу і дає нове життя в Ісусі Христі. До такої душі Святий Дух приходиться як Утішитель. Через перетворювальну дію Його благодаті в учнях відтворюється Божий образ і вони стають новим творінням. Любов приходиться на зміну ненависті, і серце змінюється за Божественною подобою. Ось що значить жити *"кожним словом, що виходить з Божих уст"*». – *Бажання віків.* – С.391.

4. Чому Христос використовує виноградну лозу, щоб проілюструвати цей зв'язок?

5. БУТИ СПАЛЕНИМ ЧИ ПІДДАТИСЯ ОБРІЗЦІ?

Чт, 14 серп.

а. Що Христос зробить із віруючим, який стверджує, що він перебуває у Христі, але не приносить плоду?

Від Івана 15:2 (перша частина): «Усяку галузку в Мені, яка не приносить плоду, Він відтинає...».

«Зовні живець може видаватися сполученим з виноградною лозою, хоч насправді не має з нею живого зв'язку. У такому разі не відбудеться жодного зростання, а отже, не буде й родючості. Саме таким зовнішнім, формальним може бути і наш зв'язок із Христом без справжнього єднання з Ним через віру. Називаючи себе віруючими, люди приєднуються до церкви, і лише їхні характер і поведінка свідчать, чи перебувають вони у зв'язку з Христом. Якщо вони не приносять плодів, то це оманливі галузки. Не маючи живого зв'язку з Христом, вони такі ж мертві, як суха гілка». — *Бажання віків*. — С.676.

6. Що Ісус робить з гілками, які перебувають у Ньому?

Від Івана 15:2 (остання частина): «... а всяку, яка родить плід, очищає, щоб рясніше родила».

«Ісус послідовно й терпляче пояснював учням мету Виноградаря. Обрізування завдає гілкам болю, але ніж тримає Небесний Отець. Він чинить це не безжалісною рукою і не з байдужим серцем. Деякі галузки стеляться по землі. Їх необхідно звільнити від предметів, за які вони вчепилися своїми вусиками, щоб дати їм можливість підійматися до Неба і знаходити підтримку лише в Бога. Надмірне листя теж забирає життєві соки від плодів, а тому мусить бути відсічене. Непотрібні пагінці мають бути відтіяті, щоб дати доступ цілющим променям Сонця Праведності. Виноградар відрізає усе зайве, і тоді плоди виявляються ряснішими». — *Там саме*. — С.677.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 15 серп.

1. Як я повинен перебувати у Христі?
2. Як я можу стати більш сприйнятливим до переваг Його «секатора»?
3. Яким буде результат цієї «обрізки» у моєму житті?
4. Чому Христос використовує виноградну лозу, щоб проілюструвати цей зв'язок?
5. Що є основою для плідного християнського життя?

Братерська любов

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Нову заповідь даю вам: Любіть один одного! Як Я полюбив вас, щоб і ви любили так один одного» (*Від Івана 13:34*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Наочні уроки Христа. – С.376-389.

«Сповнені Його Духом християни любитимуть так, як любив Він. Те, що надихало Христа, надихатиме і їх у взаємовідносинах одне з одним». – *Бажання віків. – С.678.*

1. НОВА ЗАПОВІДЬ

Нд, 17 серп.

а. Яку любов продемонстрував великий Взірець, і яке значення вона має для Його послідовників?

Від Івана 13:1 (остання частина): «... виявив любов до Своїх, – тих, які у світі, – до кінця полюбив їх»; **Від Івана 15:13:** «Більшої любові ніхто не має за ту, коли хто душу свою кладе за друзів своїх».

«Яка безмежна, яка велика ця любов! Учні повинні були любити одне одного так, як Христос полюбив їх. Це мало стати їхнім свідченням світові про те, що в них перебуває Христос, надія слави. На той час учні не розуміли нової частини цієї заповіді; але після страждань Христа, після Його розп'яття, воскресіння і вознесіння на Небо, вони почали трохи розуміти, що таке Божою любов і яку любов вони повинні виявляти одне до одного. Після того як Святий Дух зійшов на них у день П'ятидесятниці, ця любов проявилася». // *Ознаки часу, 20 жовтня 1898 року.*

б. Що є першим плодом Святого Духа і якими є докази того, що цей плід удосконалюється в нас?

До галатів 5:22: «Плід же Духа – любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра»; **1 Івана 4:11-13:** «¹¹Улюблені, коли Бог нас так полюбив, то й ми повинні любити одне одного! ¹²Бога ніхто ніколи не бачив. Коли любимо одне одного, то в нас перебуває Бог, і Його любов у нас – досконала. ¹³Що ми перебуваємо в Ньому, а Він у нас, дізнаємося з того, що Він нам дав від Свого Духа»; **1 Івана 3:18:** «Дітоньки [мої], любимо не словом та язиком, але ділом та правдою!».

«Досконалість християнського характеру досягається тільки при постійному внутрішньому спонуванні допомагати іншим і благословляти їх». – *Дії апостолів. – С.551.*

1. Які риси Божественної любові Христос бажає розвинути у мені?

а. У якому розумінні Ісус називав братерську любов «ноюю запо-відню»?

Від Івана 13:34: «Нову заповідь даю вам: Любіть один одного! Як Я полюбив вас, щоб і ви любили так один одного».

«Ця Заповідь була для учнів новою, оскільки вони не любили один одного так, як любив їх Христос. Він розумів, що їхні думки та спонування повинні відновитися. Вони повинні жити за новими принципами і через життя та смерть Христа отримати нове розуміння любові. Заповідь *"любіть один одного"* набула нового значення у світлі Його самопожертви. Уся робота благодаті – це постійне служіння, яке здійснюється з любов'ю і самовідданістю. Коли Христос жив на Землі, від Нього виходили могутні потоки Божої любові. Сповнені Його Духом християни любитимуть так, як любив Він. Те, що надихало Христа, надихатиме і їх у взаємовідносинах одне з одним». – *Бажання віків*. – С.677, 678.

б. Що свідчить про те, що ми є Божими синами та друзями Христа?

До римлян 8:14: «Адже всі, яких веде Божий Дух, – сини Божі»; **1 Івана 3:10:** «Так виявляються Божі діти і діти диявола: кожний, хто не чинить праведності, той не від Бога, як і той, хто не любить свого брата».

«Віра в тому полягає, щоб виконувати слова Христа; не задля прихильності Божої, а тому, що ми, недостойні, вже отримали дар Його любові. Христос зумовлює спасіння людини не самим лише визнанням віри, а вірою, що виявляє себе в учинках праведності. Послідовник Христа повинен не тільки говорити, а й діяти згідно з Його вченням. Характер формується вчинками. *"Адже всі, яких веде Божий Дух, – сини Божі"* (До римлян 8:14). Божими синами є не ті, сердець яких лише торкається Дух Божий, не ті, котрі інколи піддаються Його впливу, а ті, які постійно знаходяться під керівництвом Духа!». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.149, 150.

«Характер послідовників Христа буде таким самим, яким він був у їхнього Господа. Він є Зразком, святим і досконалим Прикладом, наданим християнам для наслідування. Його справжні послідовники любитимуть своїх братів і перебуватимуть у злагоді з ними. Вони за прикладом Христа любитимуть своїх ближніх і будуть готові на будь-яку жертву, – аби тільки переконати людей залишити гріх і повернутися до Істини». – *Свідчення для церкви*. – Т.3. – С.58, 59.

2. Що заважає мені прийняти безкорисливу любов Христа у всій її повноті?

а. Яке звання Ісус дає Своїм вірним послідовникам і чому?

Від Івана 15:15, 14: «¹⁵Не називаю вас більше рабами, бо раб не знає, що робить його пан; вас же назвав Я друзями, оскільки сказав вам усе, що почув від Мого Отця. ¹⁴Ви – друзі Мої, якщо чините те, що Я заповідаю вам».

«Христос говорить: *"Ви – друзі Мої, якщо чините те, що Я заповідаю вам"* (Від Івана 15:14). У цих словах зазначена умова, яка перевіряє та випробовує характер людей». – *Свідощтва для церкви*. – Т.4. – С.188.

«У даний час Божим слугам дані серйозні привілеї та священні обов'язки. Якщо вони сумлінно виконують ці обов'язки, їхня нагорода буде великою, і Господь скаже вірному рабові: "Дай звіт у твоєму управлінні". Ревні зусилля, безкорислива праця, терпіння та наполегливість будуть щедро винагороджені. Ісус скаже: "Відтепер Я вже не називаю вас слугами, а друзями та Моїми гостями". Господь схвалить їх не тому, що вони виконали грандіозну роботу і багато чого досягли, а тому, що виявили вірність навіть у тому малому, що їм було доручено. Для Бога є важливими не стільки вражаючі результати нашої роботи, скільки мотиви, які нами керували. Він оцінює не велич виконаної роботи, а доброту і вірність». – *Там саме*. – Т.2. – С.510, 511.

б. З якою метою Ісус обрав нас і які обов'язки супроводжують цей привілей?

Від Івана 15:16, 17: «¹⁶Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас і настановив вас, щоб ви йшли та плід приносили, і щоби плід ваш залишався, аби те, що тільки попросите від Отця в Моє Ім'я, Він вам дав. ¹⁷Заповідаю вам, щоб ви любили один одного».

«Наш Спаситель виявив до нас любов, з якою не може порівнятися жодна людська любов. Коли ми помирали від завданих нам ран, Він змилосердився над нами. Він не обминув, не залишив нас, безпорадних і безнадійних, на загибель. Він не зостався у Своїй святій щасливій оселі, оточений любов'ю Небесних воїнств. Господь бачив нашу крайню потребу, пройнявся нашим горем і зробив інтереси людства Власними. Він помер, аби спасти Своїх ворогів. Він молився за Своїх убивць. Указуючи на Власний приклад, Він говорить до Своїх послідовників: *"Заповідаю вам, щоб ви любили один одного", "Як Я полюбив вас, щоб і ви любили так один одного"* (Від Івана 15:17; 13:34)». – *Наочні уроки Христа*. – С.381, 382.

«Ми можемо називати себе послідовниками Христа, можемо говорити, що віримо в істини Божого Слова, однак це не принесе жодної користі нашим ближнім, якщо ми не впроваджуємо вірування в наше щоденне життя». – *Там саме*. – С.383.

3. Чому заповідь Христа є новою для мене?

4. ПЕРЕСЛІДУВАНІ СВІТОМ

Ср, 20 серп.

а. Як світ ставиться до друзів Христа? Чому?

Від Івана 15:18, 19: «¹⁸Якщо світ вас ненавидить, знайте, що Мене він раніше від вас зненавидів. ¹⁹Коли б ви були від світу, то світ своє любив би; ви ж не від світу, а Я вибрав вас зі світу, тому світ і ненавидить вас».

«Коли люди об'єднані не примусово чи з егоїстичних інтересів, а любов'ю, їхній вплив стає сильнішим за будь-який інший. Де б не виявлялася ця єдність, вона засвідчить: у людині відтворений Божий образ і вона живе за новим принципом. Це свідчить також і про те, що Божественна природа має силу протистояти надприродним силам зла, а Божа благодать звільняє людину від вродженого егоїзму.

Любов Христа, виявлена в церкві, безперечно, викличе гнів сатани. Христос не обіцяв Своїм учням легкого шляху». – *Бажання віків*. – С.678.

б. Чому світ переслідував Христа і чому Його послідовники також зазнають переслідувань?

Від Івана 3:19, 20: «¹⁹Це і є суд, що світло прийшло у світ, але люди полюбили темряву більше, ніж світло, бо їхні діла були погані. ²⁰Адже кожний, хто чинить зло, ненавидить світло і не приходять до світла, щоби його чинки не були осуджені, [тому що вони погані]»; **Від Івана 15:20, 21:** «²⁰Згадуйте слова, які Я сказав вам: Раб не більший за свого пана. Якщо Мене переслідували, то й вас будуть переслідувати; якщо Моє слово зберегли, то й ваше зберігатимуть. ²¹Але це все будуть робити вам задля Мого Імені, бо ж не знають Того, Хто Мене послав».

«Між праведністю і гріхом, любов'ю та ненавистю, правдою й обманом точиться постійна й непримиренна боротьба. Хто виявляє у своєму житті любов Христа, її красу і святість, той відбирає в сатани його підданих, і князь темряви повстає проти нього. Наруга й переслідування спіткають кожного, хто сповнений Духом Христа. З плином часу гоніння стають іншими, але їхня першопричина і дух, що викликає їх, є тим самим, який нищив вибраних Господа від часів Авеля». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.29.

«Божа Істина ніколи не була популярною в цьому світі. Тілесне серце не є схильним до прийняття Істини. Я вдячна Богові за те, що ми повинні зректися любові до світу, гордості серця і всього, що веде до ідолопоклонства, щоб бути послідовниками Голгофського Страждальця. Світ ніколи не любитиме і не поважатиме тих, котрі коряться Істині. З уст Божественного Вчителя людські сини, серед яких Він смиренно ходив, одного разу почули такі слова: Хто хоче бути Моїм учнем, візьми свій хрест і йди за Мною. Так, йди за нашим Прикладом. Чи прагнув Він похвали і почестей людських? Ніколи! Тож чи варто нам прагнути похвали чи почестей від світських людей?

Ті, котрі не люблять Бога, не любитимуть і Божих дітей. Прислухайся до слів Небесної настанови: *"Горе, коли будуть хвалити вас усі люди"*». – *Свідощтва для церкви. – Т.2. – С.491.*

4. Чому я не повинен дивуватися переслідуванням?

5. БОЖЕСТВЕННА ЛЮБОВ У ЖИТТІ ВІРУЮЧИХ

Чт, 21 серп.

а. Як апостол Павло проводить різницю між фальшивою та істинною християнською любов'ю?

1 до коринтян 13:1-8: «¹Коли я говорю людськими й ангельськими мовами, але любові не маю, то став я дзвінкою міддю або гучним кимвалом. ²І коли маю пророцтво, осягнув усі таємниці й повноту знання, коли маю повноту віри, так що гори переставляю, але любові не маю, – то я ніщо. ³І коли я роздам усе своє майно, коли віддам своє тіло на спалення, але любові не маю, то жодної користі не матиму. ⁴Любов довго терпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, ⁵не поводить ся непристойно, не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого, ⁶не радіє з несправедливості, а радіє з істини; ⁷все переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить. ⁸Любов ніколи не минає. Хоч існують пророцтва, та припиняться; хоч є мови, та замовкнуть; хоч є знання, та зникне».

«Якими б високими ділами не супроводжувалося визнання релігії, якщо серце людини не наповнене любов'ю до Бога та ближнього, вона не є справжнім учнем Христа. Якщо навіть вона володіє великою вірою і силою звершувати чудеса, без любові її віра не має жодної вартості. Вона може бути вельми щедрою, може роздати все своє майно бідним, але якщо при цьому керується не почуттям справжньої любові, а якимось іншим мотивом, то не здобуде прихильності Бога. У своєму запалі людина може навіть прийняти мученицьку смерть, але якщо вона не спонукувана любов'ю, Бог вважатиме її обманутим фанатиком або марнославним лицем'ю». – *Дії апостолів. – С.318, 319.*

б. Що ми повинні усвідомлювати про якості, які Христос високо оцінив у *Об'явленні 3:10-12*, а також обіцянки, дані тим, котрі ними володіють?

Об'явлення 3:10-12: «¹⁰Оскільки ти зберіг слово Мого терпіння, то Я і тебе збережу від години випробування, що має прийти на Всесвіт, аби випробувати мешканців Землі. ¹¹Я незабаром приходжу. Тримайся ж того, що маєш, щоб ніхто не забрав твого вінця. ¹²Переможця зроблю стовпом у храмі Мого Бога, і він уже не вийде звідти; і напишу на ньому Ім'я Мого Бога, а також назву міста Мого Бога – нового Єрусалима, що сходить з неба, від Мого Бога, і Моє нове Ім'я».

«Чисті й святі шати готуються не для того, щоб людина одягала їх після того, як увійде брамами до міста. Усі, котрі увійдуть, уже будуть зодягнені в шати праведності Христа, і Боже Ім'я буде на їхніх чолах. Це Ім'я – символ, який апостол бачив у видінні та яке означає підкорення розуму для розумного та вірного послуху всім Божим заповідям. Не буде приховування гріхів і недоліків, щоб приховати порочність характеру; жодні шати не будуть наполовину обмитими; але всі будуть чисті та бездоганні». // *Наставник молоді, 18 серпня 1886 року.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 22 серп.

1. Які риси Божественної любові Христос бажає розвинути у мені?
2. Що заважає мені прийняти безкорисливу любов Христа у всій її повноті?
3. Чому заповідь Христа є новою для мене?
4. Чому я не повинен дивуватися переслідуванням?
5. Опишіть благословення, які отримали віруючі у період Філадельфії.

Місія Святого Духа

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Прийшовши, Він обвинуватить світ за гріх, за праведність і за суд» (*Від Івана 16:8*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для церкви. – Т.8. – С.14-23.

«Святий Дух промовляє до них через Святе Письмо і закарбовує Істину в серці. Таким чином викривається гріх і омана усувається з душі. Отже, завдяки Духові Істини, Котрий діє через Боже Слово, Христос привертає до Себе Свій вибраний народ». – *Бажання віків.* – С.671.

1. «Я НЕ ЗАЛИШУ ВАС СИРОТАМИ»

Нд, 24 серп.

а. З якими труднощами мали зіткнутися учні після вознесіння Христа?

Від Івана 16:1-3: «¹Це сказав Я вам, щоб ви не були спокушені. ²Із синагог виганятимуть вас. Надходить час, коли кожний, хто вбиватиме вас, буде вважати, ніби тим служить Богові. ³Вони робитимуть це, бо не пізнали ні Отця, ні Мене».

«Господь знає все про Своїх вірних слуг, котрі заради Нього страждають у в'язницях або заслані на безлюдні острови. Він потішає їх Своєю присутністю. Коли, відстоюючи Істину, віруючий опиняється перед несправедливим судом, Христос стоїть поруч із ним. Усі звинувачення, скеровані проти християнина, падають на Христа. Ісуса знову й знову осуджують в особі Його учнів. Якщо послідовник Христа кинутий у в'язницю, Спаситель з любов'ю потішає його». – *Бажання віків.* – С.669.

б. Що було обіцяно учням і яким чином це виконалося?

Від Івана 14:18: «Я не залишу вас сиротами, Я прийду до вас»; *Від Івана 15:26:* «Коли [ж] прийде Утішитель, Якого Я вам пошлю від Отця, Дух Істини, Який походить від Отця, то Він засвідчить про Мене».

«Христос обіцяв послати Свого Представника, третю Особу Божества. Цей Дар не може бути перевершений. В одному цьому Дарі Він об'єднав усі інші дари, тому на землю був посланий Божественний Дух, Котрий навіртає, навчає і освячує». – *Моє життя сьогодні.* – С.36.

1. Яку роботу виконує в мені Святий Дух? Яку роботу Він бажає звершити через мене як знаряддя в Божих руках?

а. Що повинно було змінитися у стосунках між Христом та Його послідовниками після Його вознесіння?

Від Івана 16:7: «Але Я істину вам кажу: краще для вас, щоб Я пішов. Бо якщо Я не піду, то Утішитель не прийде до вас. Якщо ж піду, – пошлю Його до вас».

«Відтепер Христос за допомогою Свого Духа повинен був постійно перебувати в серцях Своїх дітей. Тепер вони були ближче до Нього, ніж під час Його перебування на землі. Від них випромінювалося світло, любов і сила Христа, Котрий живе в них». – *Дорога до Христа*. – С.75.

б. Яку важливу роботу звершить Святий Дух для грішників?

Від Івана 16:8-11: «⁸Прийшовши, Він обвинуватить світ за гріх, за праведність і за суд. ⁹Тож за гріх, що не вірять у Мене, ¹⁰а за праведність, що Я йду до [Мого] Отця, і більше Мене не побачите, ¹¹а за суд, що князь цього світу засуджений».

«Дух посилається з метою перетворення й відродження, щоб спасіння, здобуте смертю нашого Викупителя, стало дієвим. Дух постійно намагається привернути увагу людей до великої Жертви, принесеної на Голгофському хресті, показати світові Божу любов та відкрити душі, котра усвідомлює свою гріховність, дорогоцінні скарби Святого Письма.

Виявивши гріх і вказавши людині на мірило праведності, Святий Дух звільняє її від любові до земного і наповнює бажанням святості. *"Він... поведе вас до повної істини"* (Від Івана 16:13), – проголосив Спаситель. Якщо люди бажають перетворення, усе їхнє єство зазнає освячення. Дух закарбує в душі Божі істини. Завдяки Його силі дорога життя стане настільки простою і ясною, що кожний, хто піде нею, не заблукає». – *Дії апостолів*. – С.52, 53.

в. Яку ще важливу місію виконає Святий Дух для цього світу?

Від Івана 15:26: «Коли [ж] прийде Утішитель, Якого Я вам пошлю від Отця, Дух Істини, Який походить від Отця, то Він засвідчить про Мене».

«Світ отримає застереження через єдність Святого Духа і живих свідків. Божий працівник є знаряддям, за допомогою якого звіщається Небесна звістка, і Святий Дух наділяє це слово Істини Божественною владою». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1053.

2. Що може перешкоджати мені прийняти Святого Духа у всій повноті?

а. Окрім Святого Духа, хто ще свідчитиме про Христа?

Від Івана 15:27: «Та й ви свідчіть, адже ви від початку зі Мною!»; *І Івана 1:1-3:* «¹Про те, що було від початку, що ми почули, що побачили на власні очі, що ми оглядали і до чого доторкнулися наші руки, – про Слово життя; ²і життя з'явилося, і ми побачили, і свідчимо, і сповіщаємо вам вічне життя, яке було в Отця і з'явилося нам. ³Те, що ми побачили й почули, сповіщаємо й вам, щоб і ви мали спільність з нами. А наша спільність – з Отцем і з Його Сином – Ісусом Христом».

Яким чином це свідчення повинно здійснюватися?

«Ділова людина може прославити свого Господа, чесно виконуючи свої обов'язки на робочому місці. Якщо вона є вірним послідовником Христа, її релігія проявиться у всіх її діях, відкриваючи людям дух Христа. Механік може стати старанним і вірним представником Того, Хто з найбільшим старанням виконував найпростішу роботу, коли жив серед пагорбів Галилеї. Кожен, хто називається християнином, повинен так працювати, щоб і інші, побачивши його добрі діла, могли прославити свого Творця та Викупителя...

Наші найскромніші й найнезначніші обов'язки ми можемо виконувати з любов'ю, *"наче для Господа"* (До колосян 3:23). Якщо Божа любов живе в нашому серці, то вона проявиться й у повсякденному житті, і в повсякденних справах. Ми розповсюджуватимемо навколо себе Христову запашність і справлятимемо на інших благословенний вплив, який підносить». – *Дорога до Христа*. – С.82, 83.

б. Яка особлива обітниця щодо майбутнього була дана Богому народові у Старому Заповіті через пророка Йойла?

Йойла 3:1, 2: «¹Після цього відбудеться таке, що Я зіллю Мого Духа на всіх людей, – і почнуть пророкувати ваші сини і ваші дочки, – вашим старшим за віком людям снитимуться сни, а ваші юнаки бачитимуть видіння. ²І навіть на слуг і на слугинь у ті дні Я зіллю Мого Духа».

в. Коли і як ця обітниця частково виконалася?

Дії 2:1-7, 16-18: «¹Коли настав день П'ятдесятниці, всі вони були одностайно разом. ²Раптом з неба долинув шум, наче подув бурхливий вітер, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. ³І з'явилися їм поділені язики, наче вогняні, й осіли на кожного з них. ⁴І всі вони наповнилися Духом Святим і почали говорити іншими мовами, як Дух велів їм промовляти. ⁵А в Єрусалимі перебували юдеї та побожні люди з кожного народу, який під небом. ⁶Коли ж стався цей шум, зібрався

натовп, і були збентежені, коли почули, що кожний говорить до них їхньою власною мовою. ⁷Вони в нестямі дивувалися і говорили [один до одного]: Хіба всі ці, які говорять, не галилейці?.. ¹⁶Але це те, що провістив пророк Йоїл: ¹⁷І буде останніми днями, – каже Бог, – Я виллю від Духа Мого на всяке тіло, і будуть пророкувати ваші сини і ваші дочки, а ваші юнаки видіння побачать, і вашим старцям будуть снитися сні. ¹⁸І в ті дні виллю від Духа Мого на Моїх рабів і на Моїх рабинь, і будуть пророкувати».

«Вознесіння Христа на Небо було запорукою того, що Його послідовники отримують обіцяне благословення. На нього вони мали чекати, перш ніж узятися за виконання своєї справи. Христос, увійшовши Небесними ворітьми, був посаджений на престол при загальному поклонінні ангелів. Як тільки ця церемонія була завершена, Святий Дух щедрими потоками зійшов на учнів і Христос був воістину прославлений тією славою, котру мав у Отця від віковічних часів. Злиття Духа в день П'ятидесятниці було ознакою Неба, що коронація завершилася. Згідно зі Своєю обітницею Він послав Своїм послідовникам Святого Духа з Неба на знак того, що прийняв усяку владу на Небі й на Землі як Цар і Священник та є Помазанником над Своїм народом». – *Дії апостолів*. – С.38, 39.

3. Яким чином я можу допомогти моїй громаді отримати повноту Духа?

4. У НАШІ ДНІ

Ср, 27 серп.

а. Звідки ми знаємо, що обітниця з книги Йоїла 3:1-5 застосовується також і до нас?

Дії 3:19, 20 (перша частина): «¹⁹Тож покайтеся і наверніться, аби були стерті ваші гріхи, ²⁰щоб від обличчя Господнього прийшов час відлиги...».

«Ця обітниця належить нам так само, як колись належала їм. Однак, як мало говорять про неї у наших громадах! Внаслідок мовчання про цю надзвичайно важливу тему навряд чи можна згадати будь-яку іншу обітницю про практичне виконання дару Святого Духа, Котрий повинен охопити Своїм могутнім впливом усю нашу духовну роботу. Про обітницю Святого Духа ми лише випадково і ніби мимохіть згадуємо в наших бесідах, і цим обмежуємося. Ми докладно зупиняємося на пророцтвах, намагаємося розвивати основні пункти віровчення, але те, що важливо для церкви: щоб її члени могли зростати духовно і успішно просуватися в цій роботі, щоб наша проповідь була сповнена силою переконання і багато людей прийшли до пізнання Бога, – все це рідко привертає нашу увагу». – *Свідectва для проповідників*. – С.174.

«Якщо рядові члени церкви піднімуться і почнуть виконувати роботу у міру своїх можливостей, жертвуючи своїми коштами, і побачать, на які звершення вони здатні в справі навернення душ для Ісуса, то ми станемо свідками того, як багато людей покидають ряди сатани і стають під знамено Христа. Якщо наш народ діятиме відповідно до світла, даного в цих кількох словах настанови, то ми неодмінно побачимо Боже спасіння. Настане чудове відродження. Грішники навернуться від своїх гріхів, і багато людей приєднається до церкви. Коли ми приведемо свої серця в єдність із Христом і своє життя у відповідність з Його справою, Дух, Котрий зійшов на учнів у день П'ятидесятниці, зійде і на нас». – *Свідомість для церкви.* – Т.8. – С.246.

б. Що має насамперед хвилювати нас сьогодні, і про що ми маємо щиро молитися Господу?

Від Івана 16:12-14: «¹²Ще багато чого Я маю сказати вам, але тепер ви не можете знести. ¹³Коли ж прийде Він, Дух Істини, то поведе вас до повної істини, бо не від Себе буде говорити, але що почує, те й говоритиме, і сповістить вам те, що має настати. ¹⁴Він Мене прославить, бо від Мого одержить і сповістить вам»; **Захарії 10:1:** «Просіть у Господа своєчасного, пізнього дощу весною. Господь засяє блискавкою і пошле вам сильну зливу, – кожній рослині в полі».

«О, як сильно ми всі потребуємо хрещення Святим Духом, тоді всі ми змогли б працювати, перебуваючи в розумі Христовому, з добротою, співчуттям і милосердям, виявляючи і любов до грішника, і цілковиту ненависть до гріха». – *Євангелізм.* – С.369.

«Необхідно пробудити Божий народ до усвідомлення того, що Його справу необхідно просувати з силою. Нам потрібне хрещення Святим Духом, нам потрібно зрозуміти, що Бог приведе до лав Свого народу людей, котрі мають здібності і вплив, які повинні виконати свою роль у застереженні світу». – *Там саме.* – С.558, 559.

4. Поясніть функції Святого Духа на Землі.

5. ПРИГОТУВАННЯ

Чт, 28 серп.

а. Як ми повинні готуватися до злиття Святого Духа в силі Пізнього дощу?

Осії 6:1-3: «¹Підемо, – скажуть вони, – й повернемося до Господа! Він нас розшарпав, але Він і вилікує нас, – поранив нас, і перев'яже наші рани. ²Після двох днів поверне нас до життя, а на третій день поставить нас на ноги, – і ми будемо перед Ним жити. ³Тож пізнаймо, намагаймося пізнати Господа, – Його прибуття надійне, як вранішня зірниця. Він прийде до нас [неодмінно], як дощ, – як пізній дощ, аби зросити землю».

«Я бачила, що багато людей нехтують таким необхідним приготуванням і очікують на час "відлиги" та "Пізннього дощу", який нібито сам підготує їх до того, щоб вони могли встояти в день Господній і жити перед Його обличчям. Я була вражена, коли побачила, як багато людей під час скорботи залишилися без сховища! Вони знехтували необхідним приготуванням і тому не могли отримати віраду, яку повинні мати ті, котрі житимуть перед лицем Святого Бога. Люди, котрі відмовилися слухати пророків і очищувати свої душі через послух Істині у всій її повноті, але лестять собі, вважаючи, що їхнє становище набагато краще, ніж воно є насправді, доживуть до часу злиття кар і лише тоді зрозуміють, що їм потрібно було позбутися шорсткості і вад перед тим, як стати живим камінням у Божій будівлі. Але тоді в них не буде вже ні часу, ні Заступника, Котрий заступився б за них перед Отцем. Перед настанням часу скорботи було урочисто проголошено: *"Неправедний нехай надалі чинить неправедність, і нечестивий нехай ще опоганюється, а праведний нехай далі чинить праведність, і святий нехай ще освячується"*. Я бачила, що вірада не була дана тим, хто не здобув перемоги над усіма своїми спокусами, над гордістю, самолюбством, любов'ю до світу, над усяким недобрим словом і вчинком. Тому нам потрібно прагнути до тіснішого спілкування з Господом і серйозно готуватися до того, щоб встояти в битві в день Господній. Пам'ятаймо про те, що Бог святий, і ніхто, крім святих істот, не може вічно перебувати в Його присутності». – *Ранні твори. – С.71.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 29 серп.

1. Яку роботу виконує в мені Святий Дух? Яку роботу Він бажає звершити через мене як знаряддя в Божих руках?
2. Що може перешкоджати мені прийняти Святого Духа у всій повноті?
3. Яким чином я можу допомогти моїй громаді отримати повноту Духа?
4. Поясніть функції Святого Духа на Землі.
5. Опишіть застосування пророцтва, записаного в книзі Йоїла 3:1-5.

Пожертвування першої суботи

Субота, 6 вересня 2025 року

ШКОЛА В МАХОКО, РУАНДА

Республіка Руанда – країна у Східній Африці, що межує з Танзанією, Демократичною Республікою Конго, Угандою та Бурунді. Економіка країни значно зросла з початку 2000-х років за рахунок експорту кави та чаю, а також сільськогосподарського виробництва, виробництва мила, електроенергії, бутильованої води та багато чого іншого. Відома як країна тисячі пагорбів, в останні роки Руанда приваблює туристів своєю красою, особливо річками та озерами, у тому числі розташованими недалеко від міста Махоко, де ми маємо шкільний проєкт.

Населення країни становить понад 13 мільйонів осіб, які розмовляють такими мовами: кіньяруанда, французька, англійська (офіційна мова, якою розмовляють 20%) та суахілі. Серед населення 43,7% – католики, 37,7% – протестанти основної течії, 11,8% – адвентисти сьомого дня (згадуються як категорія, відмінна від інших протестантів) та 2,0% – мусульмани та інші.

Незважаючи на те, що ми тут сповідуємо релігію, у світі, який стає все більш гріховним, ми бачимо величезну необхідність інвестувати кошти у ґрунтовну освіту наших дітей. «Справжня освіта – це виховання місіонерів. Кожний син і кожна донька Бога покликані бути місіонерами. Ми покликані на служіння Богові й ближнім, і мета нашої освіти – зробити нас придатними до цього служіння». – *Служіння зіллення. – С.395.*

Оскільки наші діти зазнають впливу цього світу, стає все важче захищати їх від підступів ворога. Те, що колись було обмежено у своїй доступності, тепер буквально прикріплено до наших дітей через «розумні» телефони та інші пристрої. Як ми можемо бути підготовленими до роботи євангелізації, якщо наші власні діти не можуть бути підготовлені до неї? Ми маємо ще більшу проблему, тому що наші діти, котрі навчаються в державних школах, змушені відвідувати заняття у суботній день, тому наша потреба є невідкладною.

Оскільки наших фінансових ресурсів недостатньо, ми звертаємося до наших братів і сестер з усього світу з проханням люб'язно допомогти нам своїми пожертвуваннями для будівництва цієї школи.

Коли будуть збиратися пожертвування першої суботи, будь ласка, щедро жертвуйте, щоб Бог був прославлений через цей шкільний проєкт тут, серед тисячі пагорбів. Ми молимося про те, щоб Господь щедро благословив дари і тих, котрі дають!

Ваші брати та сестри з Руанди

Христос молиться за Своїх учнів (1)

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Я за них благаю, – не за світ благаю, але за тих, кого Ти Мені дав, бо вони Твої; і все Моє – Твоє, а Твоє – Моє; і Я прославився в них» (*Від Івана 17:9, 10*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для церкви. – Т.5. – С.737-746.

«Ця молитва [в 17 розділі Євангелії від Івана] є уроком, що представляє посередництво, яке Спаситель виконуватиме за завісою, коли Його велика Жертва заради людей, жертва Самого Себе, буде принесена». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1145.*

1. ОСТАННЯ МОЛИТВА ХРИСТА З ЙОГО УЧНЯМИ

Нд, 31 серп.

а. Після того як Ісус дав настанови учням, що Він зробив з ними востаннє?

Від Івана 17:1, 9: «¹Після цих слів Ісус підвів очі до неба й сказав: Отче, прийшов час. Прослав Свого Сина, щоби [Твій] Син прославив Тебе... ⁹Я за них благаю, – не за світ благаю, але за тих, кого Ти Мені дав, бо вони Твої».

«[Від Івана 17:1-6 цитується]. Це була остання молитва Христа зі Своїми учнями. Вона була промовлена саме перед тим, як Він пішов у Гетсиманський сад, де був зраджений і взятий». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1145.*

б. Про що говорить Христос на початку цієї молитви?

Від Івана 17:1, 2: «¹Після цих слів Ісус підвів очі до неба й сказав: Отче, прийшов час. Прослав Свого Сина, щоби [Твій] Син прославив Тебе. ²Оскільки Ти дав Йому владу над усяким тілом, щоб усім тим, кого Ти дав Йому, Він дав їм вічне життя».

«Сімнадцятий розділ Євангелії від Івана чітко говорить про особистості Бога і Христа та їхні взаємини». – *Там саме.*

«З молитвою досліджуйте 17-й розділ Євангелії від Івана. Цей розділ треба не просто перечитувати знову й знову, його істини необхідно скуштувати та засвоїти». – *Свідectва для церкви. – Т.8. – С.80.*

1. Яким чином особисте пізнання Христа може вплинути на мою долю?

а. Яку фундаментальну Істину Ісус проголосив як основу вічного життя?

Від Івана 17:3: «Вічне життя є те, щоби знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа».

«Усі спасенні мають пізнати Бога, явленого в Христі. Таке пізнання змінює характер. Запроваджене в життя, воно перетворює душу за образом Христа. Це те знання, до котрого Бог закликає Своїх дітей. Поряд з ним усе інше є марним і беззмістовним». – *Дії апостолів*. – С.475.

Ісус сказав: *"Сам Отець любить вас"*. Якщо наша віра зосереджена на Богові через Христа, вона виявиться *"немов якір для душі, міцний і надійний, що входить усередину, за внутрішню завісу, куди, як предтеча, увійшов задля нас Ісус"* (До євреїв 6:19, 20). Так, ми відчуватимемо розчарування і повинні чекати великої скорботи, але нам треба віддати Богові все: мале і велике. Його не ставить у безвихідь безліч наших прикростей, і Його не обтяжує тягар наших турбот. Його турбота і піклування поширюються на кожен дім і оточують кожну людину; Він турбується про всі наші справи та скорботи, Він помічає кожну сльозу, Він відчуває наші немочі. Усі скорботи і випробування, які випадають тут на нашу долю, допускаються для того, щоб здійснилися Його добрі наміри стосовно нас, щоб *"ми стали учасниками Його святості"* (До євреїв 12:10) і щоб таким чином ми стали учасниками повноти радості завдяки Його присутності з нами». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.742.

б. Що означає пізнати Христа і який результат такого пізнання?

Порівняйте Осії 6:3: «Тож пізнаймо, намагаймося пізнати Господа, – Його прибуття надійне, як вранішня зірниця. Він прийде до нас [неодмінно], як дощ, – як пізній дощ, аби зросити землю»; **з Від Івана 17:3:** «Вічне життя є те, щоби знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа».

«Тільки пізнавши Христа, ми можемо пізнати Бога... Пізнати Христа для спасіння означає бути одухотвореним духовним знанням, практикувати Його слова. Без цього все інше немає сенсу.

Христос прийшов у цей світ, щоб відкрити Отця. Яке терпіння, яку чуйну ніжність, яке Божественне співчуття, яку силу цілеспрямованості Він виявив! Він не зазнав поразки і не впав духом. Він був втіленням чистоти, а Його любов не мала собі рівних. На кожному

кроці Він практикував самозречення та самопожертву. Своєю смертю Він звершив примирення між Богом і людиною». // *Ознаки часу*, 27 січня 1898 року.

«Знати Бога – значить любити Його». – *Бажання віків*. – С.22.

2. Яким чином мій християнський досвід може бути використаний як знаряддя в руках Божих для викладання Істини іншим людям?

3. ОТЕЦЬ ТА СИН ПРОСЛАВЛЕНІ

Вт, 2 вер.

а. Що було метою життя Христа під час Його служіння на землі?

Від Івана 17:4: «Я прославив Тебе на землі, завершив справу, яку Ти доручив Мені виконати».

«Усі справи милості, звершені Ісусом, призначені для того, щоб закарбувати у свідомості людей батьківську любов і великодушність Бога. У всіх Своїх повчаннях Він бажав відкрити їм чудесну Істину про те, що *"так Бог полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина, щоб кожен, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне"*. Ісус бажає, щоб ми збагнули любов Отця. Він прагне привернути нас до Небесного Отця, вказуючи на Його батьківську турботу...

Ісус прийшов у наш світ, щоб у Власному житті проявити характер Бога. Він спростував неправдиві звинувачення сатани, показав усім Божу славу. Тільки живучи серед людей, Він міг відкрити милість, співчуття і любов Свого Небесного Отця. Тільки ділами доброти Він міг явити Божу благодать». – *Сини та доньки Бога*. – С.139.

б. Про що Ісус просив Отця наприкінці Свого земного служіння?

Від Івана 17:5: «А тепер Ти прослав Мене, Отче, в Себе [тією] славою, яку Я мав у Тебе ще перед тим, як світ постав».

«Христос не молиться за прояв слави людської природи, бо ця людська природа не існувала в Його передіснуванні. Він молиться Своєму Отцеві про славу, яку Він мав у Своїй єдності з Богом. Його молитва – це молитва Посередника; милість, про яку Він просить, – це прояв тієї Божественної слави, яку Він мав, коли був єдиним з Богом. Нехай завіса буде знята, говорить Він, і нехай засяє слава Моя, яку Я мав у Тебе перед тим, як світ постав». // *Ознаки часу*, 10 травня 1899 року.

«Цей світ – лише атом у величезних володіннях, котрими керує Бог. Однак цей маленький грішний світ – одна втрачена вівця – більш дорогоцінний у Його очах, ніж дев'яносто дев'ять, котрі не відбивалися від отари. Христос, улюблений Повелитель Небесних дворів, залишив Своє

високе становище і славу, котру мав з Отцем, і зійшов, аби спасти один загублений світ. Задля цього Він залишив безгрішні Небесні світи, ті дев'яносто дев'ять, котрі любили Його, і прийшов на землю, щоби бути зраним за наші гріхи та бути катованим за наші провини (*Ісаї 53:5*). Бог віддав Себе у Своему Синові, щоб мати радість при наверненні загубленої вівці». – *Наочні уроки Христа*. – С.190, 191.

3. Що я можу зробити для досконалішого прославлення Христа?

4. ПІДГОТОВКА ПОСЛІДОВНИКІВ

Ср, 3 вер.

а. Спілкуючись із Христом, до якого переконання дійшли учні щодо Його слів?

Від Івана 7:17: «Якщо хто хоче чинити Його волю, той пізнає вчення, чи воно від Бога, чи Я говорю від Себе»; *Від Івана 17:7*: «Нині вони зрозуміли, що все, що Ти дав Мені, є від Тебе».

Яким є наш обов'язок сьогодні?

«Люди, котрі прагнуть пізнати Істину і зрозуміти Божу волю, вірні світлу та ревні у виконанні своїх повсякденних обов'язків, безумовно, дізнаються про це вчення, бо будуть наставлені на всіляку Істину. Бог не обіцяє тим, котрі не шукають Істини і не мають жодного бажання пізнати її, що Він Своїм Провидінням неодмінно приведе їх до цього знання. Люди мають можливість гасити в собі вплив Божого Духа, право вибору залишене за ними. Їм надано свободу дій. Вони можуть бути покірними завдяки славі та милості нашого Викупителя, або ж вони можуть бути непокірними, але тоді їм доведеться відчувати наслідки цього. Людина несе відповідальність за те, чи прийняла вона, чи відкинула священну і вічну Істину. Божий Дух постійно переконує, і кожен повинен вирішити – він за Істину чи проти». – *Свідectва для церкви*. – Т.3. – С.427, 428.

б. Що Ісус сказав Своему Отцеві щодо віри апостолів?

Від Івана 17:8: «Адже слова, які Ти Мені дав, Я передав їм, і вони прийняли і справді зрозуміли, що Я вийшов від Тебе, повіривши, що Ти Мене послав».

Як ці слова стосуються нас сьогодні?

«[Від Івана 17:3, 8 цитується]. Ось робота, яка покладена на нас: бути представниками Христа, як Він у нашому світі був представником Отця. Ми повинні вивчати слова, які дані нам в повчаннях Христа... Ми живемо в прообразний День викуплення, і ми повинні не тільки упо-

корити наші серця перед Богом і сповідувати наші гріхи, але повинні, використовуючи весь свій талант викладання, прагнути наставляти тих, з ким ми стикаємося, і приводити їх за допомогою настанов і прикладу до пізнання Бога та Ісуса Христа, Котрого Він послав. – *Християнське виховання.* – С.157.

в. За кого Ісус молився в 17 розділі Євангелії від Івана?

Від Івана 17:9, 20: «⁹Я за них благаю, – не за світ благаю, але за тих, кого Ти Мені дав, бо вони Твої... ²⁰Та благаю не лише за них, а й за тих, хто повірить у Мене через їхнє слово».

«[Христос] заступається за найбільш принижених і найбільш пригноблених, за найбільш страждаючих, випробуваних і спокушуваних людей». – *Наше найвище покликання.* – С.49.

4. За яких обставин Ісус востаннє молився зі Своїми учнями?

5. ХРИСТОС ПРОСЛАВЛЕНИЙ В УЧНЯХ

Чт, 4 вер.

а. Як Ісус прославляється через Своїх учнів?

Від Івана 17:10, 11: «¹⁰І все Моє – Твоє, а Твоє – Моє; і Я прославився в них. ¹¹Я більше не є у світі, а вони у світі; Я ж іду до Тебе! Отче Святий, збережи їх у Твоє Ім'я – тих, кого Ти Мені дав, – щоби були одне, як і Ми».

Що необхідно для виконання цієї роботи?

«Христос бажає, щоб Небесний порядок і Небесна Божественна гармонія були відображені в Його церкві на Землі. Таким чином Він прославиться у Своему народові. Через Його дітей Сонце Праведності сяятиме й освічуватиме своїм ясним промінням увесь світ... Церква, наділена праведністю Христа, є Його скарбницею, де зберігаються багатства Його милості й любові. Христос дивиться на Свій народ у його чистоті й досконалості як на нагороду за Своє приниження і бачить в ньому примноження Своїєї слави. Адже Христос – це велике Джерело, з Якого випромінюється уся слава». – *Бажання віків.* – С.680.

«Тільки в єдності з Христом учні могли сподіватися на силу Святого Духа та співробітництво Небесних ангелів. За допомогою цих Божественних сил вони могли йти у світ єдиним фронтом, отримуючи перемоги в боротьбі, котру змушені були постійно провадити із силами темряви. Якщо вони продовжуватимуть працювати в єдності, Небесні вісники йтимуть перед ними, відкриваючи їм шлях; серця будуть приготовлені до прийняття Істини, і багато душ стануть надбанням Христа. Доки вони

зберігатимуть єдність, Церква йтиме вперед *"прекрасна, як місяць, ясна, як сонце, грізна, наче військо під прапорами?"* (Пісні Пісень 6:10). Ніщо не зможе перешкодити її рухові вперед. Вона одержуватиме перемогу за перемогою, чудово виконуючи свою Божественну місію – сповіщати Євангелію світові». – *Дії апостолів*. – С.90, 91.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 5 вер.

1. Яким чином особисте пізнання Христа може вплинути на мою долю?
2. Яким чином мій християнський досвід може бути використаний як знаряддя в руках Божих для викладання Істини іншим людям?
3. Що я можу зробити для досконалішого прославлення Христа?
4. За яких обставин Ісус востаннє молився зі Своїми учнями?
5. Поясніть причини Першого приходу Христа.

Христос молиться за Своїх учнів (2)

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «І Я виявив їм Твоє Ім'я, і виявлятиму, щоб любов, якою Ти полюбив Мене, була в них, і Я – в них» (Від Івана 17:26).

Додаткові матеріали для вивчення:

Освячене життя. – С.61-69.

«Як великий Первосвященник Він заступається за Свій народ. Як вірний Пастир Він збирає Свою отару під тінь Всемогутнього – до міцного, надійного сховища. Попереду – остання битва із сатаною, і Христос вийшов їй назустріч». – *Бажання віків. – С.680.*

1. ОБ'ЄДНАНІ У ХРИСТІ

Нд, 7 вер.

а. Який аспект, що має важливе значення для успіху церкви, Ісус неодноразово згадує у Своїй заступницькій молитві?

Від Івана 17:11 (остання частина), 21-23: «¹¹... Отче Святий, збережи їх у Твоє Ім'я – тих, кого Ти Мені дав, – щоб були одне, як і Ми... ²¹щоб усі були одне, – так, як Ти, Отче, в Мені, а Я в Тобі, – щоб і вони в Нас були; аби світ повірив, що Ти Мене послав. ²²І Я передав їм славу, яку Ти Мені дав, – щоб були одне, як і Ми одне. ²³Я в них, а Ти – в Мені; хай будуть досконалі в єдності, аби світ пізнав, що Ти Мене послав і полюбив їх, як і Мене полюбив».

«[Христос] молиться про те, щоб Його учні були єдиними, як Він єдиний з Отцем. І ця єдність віруючих має свідчити світові про те, що Він послав нас і що ми є вісниками Його благодаті». – *Моє життя сьогодні. – С.252.*

«Чи знаєте ви, що станеться, якщо ми наблизимося до Бога кожен особисто? Чи знаєте ви про те, що ми наблизимося ще й одне до одного? Наблизившись до Бога і приступивши до хреста Христового, ми побачимо, що наші серця зливаються в цілковитій єдності». – *Наше найвище поклонання. – С.96.*

б. Яким чином можна досягти єдності в церкві та зберегти її?

І Івана 1:7: «Коли ж ходимо у світлі, як Сам Він є у світлі, то маємо спільність одне з одним, і кров Ісуса [Христа], Його Сина, очищає нас від усякого гріха».

«Єдність віруючих з Христом природно призведе до єдності одне з одним, а це найміцніший зв'язок на землі. Ми єдині у Христі, як Христос єдиний зі Своїм Отцем. Християни – це гілки і лише гілки на живій Лозі». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.47.

1. Що я можу зробити, щоб сприяти єдності між братами?

2. НЕ ВІД СВІТУ

Пн, 8 вер.

а. Що говорить Христос про Своїх учнів та про світ?

Від Івана 17:13, 14: «¹³Нині ж до Тебе Я іду, і кажу про це у світі, щоб вони в собі мали повноту Моєї радості. ¹⁴Я дав їм Твоє Слово, але світ їх зненавидів, бо вони не від світу, як і Я не від світу».

Чому світ переслідує їх?

«Перші християни воістину були особливим народом, їхня бездоганна поведінка та непохитна віра були постійним докором, який не давав спокою беззаконникам. Хоч перших християн було небагато, бідні, без високого становища й титулів, вони, однак, викликали страх у нечестивих там, де тільки виявлявся спосіб їхнього життя і характер вчення. За це їх так люто ненавиділи безбожники, подібно до того, як нечестивий Каїн зненавидів Авеля. Саме через те, за що Каїн убив Авеля, люди, які шукають звільнення від впливу Божого Духа, Котрий стримує, видавали на смерть Божий народ. З цієї ж причини юдеї відкинули і розп'яли Спасителя, – бо чистота і святість Його характеру були постійним докором їхньому егоїзмові й зіпсованості. Від днів Христа і до нашого часу вірні учні Ісуса продовжують викликати ненависть і опір тих, хто полюбить гріх і йде його шляхами». – *Велика боротьба*. – С.46.

б. Яким є Божий план для Його дітей щодо впливу світу?

Від Івана 17:15, 16: «¹⁵Не благаю, щоб Ти забрав їх від світу, але щоби зберіг їх від злого. ¹⁶Вони не від світу, як і Я не від світу».

«Власним прикладом Спаситель показав, що Його послідовники можуть жити у світі і водночас бути не від світу. Він прийшов не для того, щоб зазнати його оманливих задоволень, стати рабом його звичаїв і дотримуватися їх, а щоб чинити волю Отця, знайти і спасти загиніле. Маючи перед собою таку мету, християнин може зберегти себе непоганеним за будь-яких обставин. Яке б становище він не займав – високе чи скромне – він доведе силу істинної релігії сумлінним виконанням обов'язку». – *Дії апостолів*. – С.467.

«Світові бракує істинних християн, церква потребує їх, і суспільство не може обійтися без них. Христос молився за Своїх учнів так: *"Не бла-*

гаю, щоб Ти забрав їх від світу, але щоби зберіг їх від злого" (Від Івана 17:15). Ісус знає, що в цьому світі ми зазнаємо спокус, але Він любить нас і дасть нам благодать, щоб ми перемогли згубний вплив цього світу. Він бажає, щоб у нас був досконалий характер, щоб наша норовливість не ставала приводом для морального спотворення інших людей». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.334.

2. Яку користь я можу отримати з молитви Христа про Своїх учнів?

3. СИЛА В ІСТИНІ

Вт, 9 вер.

а. Що робить Істина для тих, хто знає її і кориться їй?

Від Івана 8:32: «І пізнаєте істину, а істина вас вільними зробить!»; **Від Івана 17:17:** «Освяти їх істиною [Своею]! Твоє Слово – то істина».

«Прийнята в серце закваска Істини керуватиме бажаннями, очищатиме думки, пом'якшуватиме нахили і характер...

Боже Слово повинно справляти вплив, який освячує, на наші взаємовідносини з кожним членом людської родини. Закваска Істини не буде породжувати в нас дух суперництва, самолюбства і прагнення до першості. Правда любов – любов Небесного походження – не егоїстична і незмінна. Вона не залежить від людської похвали. Серце того, хто приймає Божу благодать, переповнюється любов'ю до Бога і тих, за кого Христос помер. Його "я" не шукає людського визнання. Він любить інших не тому, що вони люблять його, догоджають йому або високо цінують його заслуги, а тому, що вони викуплені Христом. Якщо люди неправильно розуміють чи тлумачать його спонукання, слова або вчинки, він не ображається, натомість зберігає спокій душі. Він добрий та уважний, скромної думки про себе і водночас сповнений надії, завжди довіряючи милості й любові Бога». – *Наочні уроки Христа*. – С.100, 101.

б. Як визначити Істину?

Псалом 119:142: «Твоя праведність – праведність вічна, і Твій Закон – істина».

«Істина, якою вона є в Ісусі, – це послух кожній заповіді Єгови. Це робота, що відбувається у серці людини. Біблійне освячення – це не псевдоосвячення, яке не досліджує Святе Письмо і скоріше довіряє приємним почуттям чи поривам, замість того, щоб шукати Істину, як прихований скарб. Біблійне освячення спонукатиме тих, хто має його, пізнавати Божі вимоги і коритися їм». – *Звеличуйте Ісуса Христа*. – С.152.

в. Як ми можемо бути освячені Істиною?

Від Івана 17:19: «За них Я освячую Себе, щоб і вони були освячені істиною (переклад з англ.)»; **Від Івана 16:13 (перша частина):** «Коли ж прийде Він, Дух Істини, то поведе вас до повної істини...».

«Христос проголосив, що Він освятив Себе, щоб ми також могли бути освячені. Він прийняв на Себе наше єство і став бездоганним взірцем для людей. Він не припустився жодної помилки в житті, щоб ми також могли перемогти і увійти до Його Царства як переможці. Він молився, щоб ми були освячені Істиною. Що таке Істина? Ісус сказав: "Твоє Слово – то істина". Його учні повинні бути освячені через послух Істині». – *Моє життя сьогодні*. – С.252.

3. Яким чином я можу глибше пізнати Боже Ім'я?

4. НИЖНА ТУРБОТА В УСІ ЧАСИ

Пн, 10 вер.

а. Звідки ми знаємо, що Христос молився і за нас у Своїй посередницькій молитві?

Від Івана 17:20: «Та благаю не лише за них, а й за тих, хто повірить у Мене через їхнє слово».

«Сьогодні Христос бажає зробити для Своїх дітей усе, що Він зробив для перших учнів». – *Дорога до Христа*. – С.75.

«Викуплені діти Христа – це Його коштовності, Його дорогий цінний, особливий скарб». – *Свідчення для церкви*. – Т.6. – С.309.

б. Яке запевнення ми маємо про те, що Христос через Святого Духа дбає про нас сьогодні?

Від Івана 14:16: «І Я попрошу Отця, і дасть вам іншого Утішителя, щоб навіки перебував з вами».

«Слова, сказані учням, звернені також і до нас. Утішитель обіцяний нам так само, як і їм. Дух дає силу, котра підтримує душі, які борються, у будь-якій критичній ситуації, серед ненависті світу та розчарувань, що приходять внаслідок усвідомлення власних невдач і помилок. У смутку та скорботах, коли майбутнє видається похмурим і непевним, коли ми відчуваємося безпорадними й самотніми, у відповідь на молитву віри Святий Дух вселяє в серце мир». – *Дії апостолів*. – С.51.

«У час найбільшої потреби, коли душу охоплює розчарування, око Ісуса, яке ніколи не дремає, бачить, що ми потребуємо Його допомоги. Час людської потреби – це час можливостей для Бога. Коли ми зали-

шаємося без підтримки з боку людей, тоді Ісус приходить до нас на допомогу і Своєю присутністю розсіює темряву і відсуває від нас хмару мороку». – *Свідощтва для церкви. – Т.4. – С.530.*

в. Яке бажання Ісус висловив стосовно Свого народу наприкінці цієї молитви?

Від Івана 17:24: «Отче, хочу, щоб ті, яких Ти Мені дав, були зі Мною там, де Я, щоби бачили Мою славу, яку Ти Мені дав, бо Ти полюбив Мене раніше від створення світу».

«Перш ніж були закладені основи Землі, Отець і Син об'єдналися в Заповіті викупити людину, на випадок, якщо вона буде переможена сатаною. Тоді вони урочисто заприсяглися, що Христос стане Поручителем спасіння людського роду. Цю клятву Христос виконав». – *Бажання віків. – С.834.*

4. Поясніть слова Христа: «Вони не від світу».

5. ЩОБ МИ МОГЛИ ПІЗНАТИ ЙОГО ІМ'Я

Чт, 11 вер.

а. Як ми повинні відображати Отця за допомогою Христа?

Від Івана 17:25, 26: «²⁵Отче Праведний! Світ Тебе не пізнав, але Я Тебе пізнав. І вони пізнали, що Ти Мене послав. ²⁶І Я виявив їм Твоє Ім'я, і виявлятиму, щоб любов, якою Ти полюбив Мене, була в них, і Я – в них».

«Христос говорить про Себе, що Він є посланий у світ як представник Отця. У благородстві Свого характеру, у Своїм милосерді та ніжному співчутті, у Своїй любові та доброті Він стоїть перед нами як втілення Божественної досконалості, як образ невидимого Бога». – *Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.739.*

б. На чому ми завжди повинні зосереджуватися в житті?

Єремії 9:22, 23: «²²Тому так говорить Господь: Нехай мудрий не хвалиться своєю мудрістю, і сильний нехай не хвалиться силою своєю. Нехай багатий не хвалиться своїм багатством! ²³А хто хоче хвалитися, нехай хвалиться тим, що знає Мене, – розуміє, що Я Господь, Котрий творить милосердя, правосуддя і правду на землі, бо саме у цьому Моє задоволення, – говорить Господь».

«Хвалитися собою у будь-якому разі недоречно.

Заповідь свідчить: "Хто хвалиться, нехай хвалиться не собою, а Богом"... Тому людина не має жодної підстави приписувати славу собі, бо

кожним благословенням, яке ми маємо, кожною нашою доброю рисою, ми зобов'язані благодаті Христа. Ніхто не має права звеличувати себе за те, що він має мудрість або праведність...

Глибокий духовний досвід дозволяє уберегтися від гордості та самозвеличення. У людей, котрі мають такий досвід, найскромніша думка про себе і найвищі уявлення про велич і досконалість Христа... Коли наші очі будуть постійно спрямовані вгору, коли ми чітко зрозуміємо характер Христа, ми звеличимо Господа Бога у своєму серці.

Життя Викупителя допомагає людині виявити в собі безліч серйозних недоліків. Її несхожість із Христом буде настільки очевидною, що вона побачить необхідність корінного перетворення свого життя. Вона набуватиме духовних знань, щоб бути схожою на великий Взірець». – *Сини та доньки Бога.* – С.235.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 12 вер.

1. Що я можу зробити, щоб сприяти єдності між братами?
2. Яку користь я можу отримати з молитви Христа про Своїх учнів?
3. Яким чином я можу глибше пізнати Боже Ім'я?
4. Поясніть слова Христа: «Вони не від світу».
5. Узагальніть біблійні визначення поняття «Істина».

Обвинувачення Христа

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Та Ісус сказав Петрові: Сховай меча в піхви. Невже Мені не пити чаші, яку дав Мені Отець?» (Від Івана 18:11).

Додаткові матеріали для вивчення:

Ранні твори – С.165-168.

«Цієї жахливої миті вирішувалася доля світу». – *Бажання віків.* – С.690.

1. УРОЧИСТИЙ МОМЕНТ

Нд, 14 вер.

- а. Коли Ісус завершив Свою заступницьку молитву, куди Він пішов зі Своїми учнями та з якою метою?**

Від Івана 18:1: «Сказавши це, Ісус зі Своїми учнями перейшов на другий бік потоку Кедрону, де був сад, до якого ввійшов Він та Його учні»;

Від Матвія 26:36: «Тоді Ісус приходить з ними до місця, яке зветься Гетсиманія, і каже їм: Посидьте тут, поки Я піду і там помолюся».

- б. Закликаючи трьох учнів супроводжувати Його, про що просив Господь і чому?**

Від Марка 14:33, 34: «³³Він узяв із Собою Петра, Якова та Івана і почав сумувати й тривожитися, ³⁴та казати їм: Смертельним смутком охоплена душа Моя, – залишайтеся тут і пильуйте!».

«Наміром [сатани] було збільшити беззаконня до такого масштабу, щоб примирення виявилось неможливим, щоб Божий Син, Котрий прийшов спасти грішний світ, був розчавлений прокляттям гріха. Старання пильного ворога представити Христові жахливі розміри злочину завдавали Йому такого гострого болю, що Він відчував, що не може залишатися в безпосередній присутності будь-якої людської істоти. Він не міг допустити навіть того, щоб хтось із Його учнів став свідком Його боротьби, коли Він розмірковував над тим, яке лихо чекає на землю. Навіть Його найулюбленіші друзі не повинні були бути поруч із Ним. Меч правосуддя був оголений і Божий гнів проти беззаконня вилився на Заступника людини, Ісуса Христа, Єдинородного від Отця». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.5. – С.1102, 1103.

- 1. Який заклик Христа до учнів є особливо актуальним для мене?**

а. У чому полягає суть першої молитви Христа в Гетсиманії?

Від Марка 14:35, 36: «³⁵Відійшовши трохи, Він упав на землю і молився, щоб, коли це можливо, оминула Його ця година. ³⁶І Він казав: Авба, Отче! Для Тебе можливе все! Забери цю чашу від Мене! Але хай буде не те, що Я хочу, але те, що Ти!».

«Тепер перед Христом було випробування, відмінне від усіх попередніх. Його страждання найкраще можуть бути описані словами пророка: *"Мечу, підіймись на Мого Пастиря, – на Мужа, наближеного до Мене, – говорить Господь Саваот"* (Захарії 13:7). Христос страждав від Божественного правосуддя замість і заради грішного людства. Він розумів, що значить це правосуддя. Дотепер Він був Заступником за інших; тепер же Сам прагнув мати заступника.

Коли Христос відчув, що Його зв'язок з Отцем розірваний, Він почав побоюватися, що Його людське ество не витримає наступної боротьби із силами темряви. У пустелі спокушення теж вирішувалася доля людського роду. Тоді Христос вийшов Переможцем. Тепер же спокусник прийшов для свого останнього страшного бою, до якого готувався протягом трьох років Христового служіння. Для нього ця мить означала усе. Якщо він тепер програє, то його надія на володіння світом розвіється, царства світу врешті-решт належатимуть Христові, а він – сатана – буде скинутий і вигнаний геть. Але якби йому вдалося перемогти Христа, тоді Земля перетворилася би на царство сатани, а людський рід назавжди опинився у його владі. Передбачаючи можливі наслідки цієї боротьби, Ісус був сповнений страху, Його лякала думка про розлуку з Богом». – *Бажання віків*. – С.686, 687.

б. Повернувшись після молитви в агонії, в якому стані Ісус застав Своїх учнів? У чому Він їх докорив?

Від Марка 14:37, 38: «³⁷Він приходить і знаходить, що вони заснули, і каже Петрові: Симоне, ти спиш? Чи не міг ти попильнувати однієї години? ³⁸Пильнуйте й моліться, щоб не потрапити в спокусу, бо дух бадьорий, а тіло немічне!».

«Піднявшись, Ісус із останніх сил пішов до того місця, де залишив Своїх супутників. Але *"знаходить, що вони сплять"*. Якби Він знайшов їх у молитві, то це принесло б Йому полегшення. Якби учні шукали порятунку в Бога, щоб сили сатани не перемогли їх, то Він був би потішений їхньою непохитною вірою. Але вони не звернули уваги на неодноразові застереження: *"Пильнуйте й моліться"*. Спочатку учні

стривожилися, побачивши, що їхній Учитель, завжди такий спокійний і повний гідності, тепер змагається з незрозумілим для них смутком. Слухаючи важкий стогін Страждальця, учні молилися. Вони зовсім не мали наміру залишити свого Господа, але впали в якесь заціпеніння, котрого могли б позбутися, продовжуючи молитися до Бога. Вони не усвідомлювали потреби пильнувати й молитися, щоб таким чином протистати спокусі». – Там саме. – С.688.

2. Як досвід Господа в Гетсиманії повинен вплинути на мене?

3. ГЛИБОКА СКОРБОТА (ПРОДОВЖЕННЯ)

Вт, 16 вер.

а. Про що була друга молитва Христа і що робили учні?

Від Матвія 26:42, 43: «⁴²Знову відійшов; удруге [почав] молитися, промовляючи: Отче Мій, якщо ця чаша не може обминути, щоб Я не пив її, нехай буде Твоя воля. ⁴³Повернувшись, побачив, що вони знову спали, бо їхні очі стали важкими».

Яке пророцтво тоді виконалося?

Ісаї 52:14: «Як же багато було тих, котрі були вражені, [дивлячись] на Нього, тому що над усяку людину був знівечений Його вигляд, так що навіть було важко розпізнати в Ньому одного з людських синів».

«Ще зовсім недавно Ісус, ніби могутній кедр, протистояв натискові опозиції, яка спрямувала проти Нього всю свою лють. Уперті жорстокі люди, сповнені злоби і лукавства, даремно намагалися збентежити і перемогти Його. У Своїй Божественній величі Він стояв як Божий Син. Але тепер Ісус був подібний до очерету, що зігнувся під натиском несамовитої бурі. Його служіння, кожна мить якого була позначена перемогою над силами темряви, наближалось до свого завершення. Уже прославлений Богом, Він заявляв про Свою єдність з Ним. Його голос впевнено звучав у піснях хвали. Він з ніжністю підбадьорював Своїх учнів. Але тепер настав час сил темряви. У Його голосі, що порушував нічну тишу, не було жодної урочистості; він був сповнений страждань і болю». – *Бажання віків*. – С.689, 690.

б. Як Божий Син був утішений у ту критичну годину?

Від Луки 22:43: «З'явився Йому ангел з неба, який додав Йому сили».

Якими словами Ісаїя пророкував про страждання та розраду Христа?

Ісаї 53:11: «Після Своїх страждань Він побачить [хороші плоди], і буде задоволений. Пізнавши Мого праведного Слугу, багато людей будуть виправдані, адже їхні гріхи Він понесе на Собі».

«Але в ту жахливу мить, коли вирішувалося все і таємнича чаша тремтіла в руці Страждальця, відкрилися небеса і серед густої темряви засяяло світло. Могутній ангел, який перебуває в присутності Бога і займає положення, яке втратив сатана, став поруч із Христом. Ангел не прийшов узяти чашу з рук Христа, але зміцнити Його в рішенні випити її, а також запевнити Його в любові Отця. Ангел прийшов, щоб надихнути силою Божого й Людського Сина. Він спрямував погляд Ісуса у відкрите небо, нагадуючи Йому про душі, які будуть спасенні завдяки Його стражданням. Ангел запевнив, що Його Отець набагато могутніший за сатану, що смерть Спасителя спричинить поразку сатани, а царство цього світу буде дане святим Всевишнього. Він говорив, що Христос побачить хороші плоди і буде задоволений, тому що безліч людей будуть навіки спасенні». – *Там саме.* – С.693, 694.

3. Як я можу уникнути тієї реакції, яку виявив Петро під час арешту Ісуса?

4. ІСУС ЗААРЕШТОВАНИЙ

Ср, 17 вер.

а. Хто очолював групу, яка заарештувала Ісуса?

Від Івана 18:2-5: «²Знав же це місце і Юда, який зрадив Його, бо часто Ісус збирався там зі Своїми учнями. ³Юда, взявши загін і слуг первосвящеників та фарисеїв, прийшов туди зі смолоскипами, ліхтарями та зброєю. ⁴Ісус, знаючи все, що Його очікує, вийшов і запитав їх: Кого шукаєте? ⁵Йому відповіли: Ісуса Назарянина! Каже їм: Це Я! Стояв з ними і Юда, зрадник Його».

б. Що сталося з розлюченою юрбою, коли Ісус представив їм Себе?

Від Івана 18:6: «Коли ж Він сказав їм: Це Я! – вони подалися назад і попадали на землю».

«Коли Ісус вийшов назустріч Своему зрадникові, на Його обличчі не залишилося й сліду нещодавніх страждань. Ставши попереду Своїх учнів, Він запитав: *"Кого шукаєте?" "Ісуса Назарянина"*, – народ відповів. Ісус сказав: *"Це Я"*. Коли Він промовляв ці слова, ангел, котрий нещодавно служив Ісусові, став між Ним і юрбою. Небесне світло у вигляді сяючого голуба зійшло на Спасителя. У саяві цієї Божественної слави розбійницька юрба не могла встояти й миті. Усі відсахнулися. Священники, старійшини, воїни і навіть Юда, наче мертві, упали на землю.

Але ангел відійшов, і світло зникло. Ісус мав змогу врятуватися, але залишався спокійним і врівноваженим. Прославлений, Він стояв

серед жорстокої юрби, безпорадно розпростертої біля Його ніг. Учні спостерігали цю сцену, зацікавлені від страху й подиву». – *Бажання віків*. – С.694.

в. Який вплив на народ справила зрада Юди, і як лагідність Ісуса була невірною витлумачена Петром?

Від Івана 18:7-10: «⁷Він знову запитав їх: Кого шукаєте? Вони ж знов: Ісуса Назарянина. ⁸Ісус відповів: Я ж сказав вам, що це Я. Тож якщо Мене шукаєте, то відпустіть цих, хай ідуть. ⁹Щоби сповнилося те слово, яке Він сказав: З тих, кого Ти дав Мені, Я не втратив жодного з них. ¹⁰Тоді Симон-Петро, маючи меч, витягнув його, вдарив раба первосвященника й відтяв йому праве вухо; ім'я того раба – Малх»; **Від Луки 22:47-50:** «⁴⁷Він ще говорив, як [з'явилася] юрба і з нею той, хто зветься Юдою, один із дванадцятьох; він ішов перед ними і наблизився до Ісуса, щоби поцілувати Його, [бо дав їм цей знак: Кого поцілую, – Той і є]. ⁴⁸Ісус сказав йому: Юдо, то ти поцілунком видаєш Сина Людського? ⁴⁹Ті, хто був з Ним, коли побачили те, що відбувається, сказали: Господи, чи не вдарити нам мечем? ⁵⁰І один з них вдарив раба первосвященника і відтяв йому праве вухо».

«Коли юрба побачила, що Юда доторкнувся до Того, Хто щойно був прославлений перед ними, то посмілювалися. Тоді Ісуса схопили і зв'язали Йому руки – ці дорогі руки, які завжди чинили лише добро.

Учні думали, що Господь не дозволить, аби Його схопили. Адже та сила, котра примусила натовп упасти на землю, здатна була не дозволити їй піднятися, а в той час Ісус зі Своїми учнями могли б урятуватися. Вони були розчаровані й обурені, коли побачили, що руки Того, Кого вони любили, зв'язані мотузкою. Розгніваний Петро вихопив меч і спробував обороняти свого Господа. Але встиг лише відтяти вухо слугі первосвященника». – *Там саме*. – С.696.

4. Що було головною причиною страждань Христа?

5. ТОПТАВ ЧАВИЛО САМ

Чт, 18 вер.

а. Опишіть терпеливу любов, яку виявив Ісус під час Його арешту.

Від Матвія 26:51-53: «⁵¹І ось один із тих, які були з Ісусом, простягнувши руку, вихопив свого меч і вдарив раба первосвященника й відтяв йому вухо. ⁵²Тоді каже йому Ісус: Поверни свого меч на його місце, бо всі, хто бере меч, від меча загинуть. ⁵³Чи ти думаєш, що Я не можу вблагати Мого Отця, аби Він дав Мені понад дванадцять легіонів ангелів?»; **Від Луки 22:50, 51:** «⁵⁰І один з них вдарив раба первосвященника і відтяв йому праве вухо. ⁵¹Та Ісус озвався і сказав: Облиште, вже досить; і доторкнувшись до вуха, зцілив його».

«В учнів з'явилася надія, коли вони побачили, як швидко відступив натовп із мечами та кілками. Коли ж усі піднялися і знову оточили Божого Сина, Петро вийняв свій меч, ударив раба первосвященника і відтяв йому вухо. Ісус звелів Петрові прибрати меч, сказавши: *"Чи думаєш, що Я не можу вблагати Мого Отця, аби Він дав Мені понад дванадцять легіонів ангелів?"* Я бачила, що коли були промовлені ці слова, обличчя ангелів засяяли, сповнившись надією. Вони бажали тієї ж миті оточити свого Повелителя і розсіяти розгніваний натовп... Серця учнів також сповнилися відчаєм і гірким розчаруванням, коли Ісус дозволив Своїм ворогам відвести Себе.

Учні злякалися за своє життя і втекли, залишивши Його. Ісус залишився один у руках убивць. Як триумфував у той момент сатана! І як засмучувалися і сумували Божі ангели! На місце дії були послані численні групи святих ангелів на чолі з ангелами-начальниками. Вони повинні були закарбувати всі прояви жорстокості і всі наруги, заподіяні людьми Божому Синові, зафіксувати всі муки, яких мав зазнати Ісус, бо люди, котрі брали участь у Його катуванні, свого часу повинні знову побачити цю сцену». – *Ранні твори*. – С.167, 168.

б. Чого повинні навчитися всі, хто визнає Христа, з Господньої настанови, даної Петрові?

Від Івана 18:11: «Та Ісус сказав Петрові: Сховай меч в піхви. Невже Мені не пити чаші, яку дав Мені Отець?»; **І Івана 3:15:** «Кожний, хто ненавидить свого брата, той убивця. А ви знаєте, що жодний убивця не має в собі вічного життя, яке б у ньому перебувало».

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 19 вер.

1. Який заклик Христа до учнів є особливо актуальним для мене?
2. Як досвід Господа в Гетсиманії повинен вплинути на мене?
3. Як я можу уникнути тієї реакції, яку виявив Петро під час арешту Ісуса?
4. Що було головною причиною страждань Христа?
5. Як відреагувала юрба на ангельську славу?

Симон Петро

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «[Сказав же Господь]: Симоне, Симоне, ось сатана випросив вас, щоби пересіяти, як пшеницю; Я ж благав за тебе, щоб не забракло тобі віри; і ти, коли навернешся, зміцни своїх братів!» (Від Луки 22:31, 32).

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.5. – С.331-336.

«Через самодостатність Петро впав, але через покавання та упокоєння його стопи знову зміцнилися». – *Наочні уроки Христа. – С.155.*

1. ХАРАКТЕР ПЕТРА

Нд, 21 вер.

а. Коли Симон уперше прийшов до Ісуса, що сказав йому Учитель?

Від Івана 1:42: «[І] він привів його до Ісуса. Ісус же, поглянувши на нього, сказав: Ти – Симон, син [Йони]; ти будеш називатися Кифа, що в перекладі [означає] Петро».

Що ми знаємо про характер Петра до його навернення?

«Випробувальний погляд Христа зупинився на [Петрові], прочитавши його характер та історію усього його життя. Гаряча вдача Симона, його любляче і співчутливе серце, честолобність, самовпевненість, історія його падіння і розкаяння, праця і мученицька смерть – усе це пройшло перед поглядом Спасителя». – *Бажання віків. – С.139.*

«Якраз у тому, в чому Петро вважав себе сильним, він виявився слабким; доки він не зрозумів своєї слабкості, доти не зміг усвідомити необхідності покладатися на Христа». – *Там саме. – С.382.*

б. Незважаючи на недоліки Петра, з яким запрошенням Ісус звернувся до нього?

Від Матвія 4:18, 19: «¹⁸Коли Він проходив біля Галилейського моря, то побачив двох братів – Симона, який звався Петром, і Андрія, його брата, – які закидали сіті в море, оскільки були рибалками, ¹⁹і каже їм: Ідіть за Мною, і зроблю вас ловцями людей».

«Тільки після того, як Ісає побачив Божу святість і свою негідність, йому була довірена Божественна вістка. Так сталося і з Петром. Лише після того, як зрікся самого себе та усвідомив цілковиту залежність від Божественної сили, він був покликаний працювати для Христа». – *Там саме. – С.246.*

1. Як я, подібно до Петра, можу неправильно оцінювати свій характер?

а. Який факт свідчить про те, що Петро помилявся, як і будь-яка інша людина, навіть після хрещення Святим Духом у день П'ятидесятниці?

До галатів 2:11-14: «¹¹Коли ж Кифа прийшов до Антіохії, я особисто виступив проти нього, бо він заслуговував на докір. ¹²Ще до того, як деякі прийшли від Якова, він їв разом з язичниками. А коли ті надійшли, він став сторонитися і відмежовуватися, боячись обрізаних. ¹³Лицемірили з ним й інші юдеї, так що й Варнава приєднався до їхнього лицемірства. ¹⁴Але коли я побачив, що вони не послідовні щодо істини Євангелії, то я прилюдно сказав Кифі: Якщо ти, юдею, живеш як язичник, а не як юдей, то чому змушуєш язичників жити по-юдейському?».

«[Петро] завоював загальне довір'я братів своїм розсудливим прозорливим ставленням до навернених язичників. Деякий час він діяв згідно зі світлом, отриманим з Неба. Апостол настільки подолав властиву йому упередженість, що навіть сідав до столу з наверненими язичниками. Однак коли з Єрусалиму прийшли деякі євреї, ревнителі церемоніального закону, Петро необачно змінив своє ставлення до навернених язичників. *"Лицемірили з ним й інші... так що й Варнава приєднався до їхнього лицемірства"*. Ця слабкість, виявлена шанованими улюбленими керівниками, завдала болю віруючим з язичників. Церкві загрожувало розділення». – *Дії апостолів*. – С.198.

б. Який урок ми можемо отримати з помилок та виправлення Петра?

Псалом 145:14: «Господь підтримує всіх падаючих, і підносить усіх пригноблених».

«Петро зрозумів свою помилку і негайно почав виправляти, наскільки це було можливо, заподіяне ним зло. Бог, Котрий знав кінець від початку, допустив, аби Петро виявив таку слабкість характеру, щоб апостол зрозумів: він не має нічого, чим міг би хвалитися. Навіть найкращі представники людства, полишені на самих себе, припускати будуть помилку. Бог передбачав, що в майбутньому декотрі у своїй сліпоті стверджуватимуть, ніби Петро та його уявні наступники володіють повноваженнями, котрі належать винятково Богові. Це свідчення слабкості апостола мало залишатися як доказ того, що він не володів непогрішимістю і жодним чином не перевіряв інших апостолів.

Історія відступництва Петра від принципів правди є серйозним застереженням для людей, котрі займають відповідальне становище в

Божій справі, аби вони залишалися чесними й непохитними в принципах. Чим більша відповідальність покладена на людину, чим більше їй дано можливостей диктувати й керувати, тим більше шкоди вона може завдати, якщо не буде дотримуватися шляху Господнього і діяти згідно з рішеннями, прийнятими на загальному зібранні віруючих». – *Там саме.* – С.198, 199.

2. Як я можу уникнути недоліка характеру, який виявив Петро?

3. ПЕТРО НЕ Є ОСНОВОЮ ЦЕРКВИ

Вт, 23 вер.

а. Що говорить Ісус про основу церкви?

Від Матвія 16:16-19: «¹⁶У відповідь Симон-Петро промовив: Ти є Христос, Син Бога Живого! ¹⁷А Ісус відповів йому і сказав: Блаженний ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров тобі це відкрили, а Мій Отець Небесний. ¹⁸І Я тобі кажу, що ти є Петро; і на цій скелі Я збудую Свою Церкву, і брами аду не переможуть її. ¹⁹Я дам тобі ключі Царства Небесного: і те, що ти зв'яжеш на землі, буде зв'язане на небесах; і те, що ти розв'яжеш на землі, буде розв'язане на небесах».

«Істина, засвідчена Петром, – основа віри всіх християн. Вона, як наголосив Сам Христос, – життя вічне. Але знання Істини не повинно стати приводом для самопрославляння. Петрові ця Істина відкрилася не тому, що він був особливо мудрим або благочестивим. Людська природа ніколи не зможе власними силами пізнати Божественне...

Слово "Петро" означає "камінь", "камінь, котрий котиться". Петро не був скелею, на якій могла бути заснована церква. Брами аду все ж перемогли його, коли він зрікся свого Господа, клявся і божився, що не знає Його. Церква збудована на Тому Єдиному, Кого не можуть перемогти пекельні сили». – *Бажання віків.* – С.412, 413.

б. Подібно до Петра, що інші пророки і апостоли проголошували про справжню основу церкви?

Ісаї 28:16: «Тому так говорить мій Владика Господь: Ось Я кладу в основу на Сіоні Камінь – Камінь випробуваний, наріжний, дорогоцінний, міцно закладений, і віруючий у Нього не похитнеться»; **1 до коринтян 3:11:** «Адже ніхто не може покласти іншої основи, крім уже покладеної, а нею є Ісус Христос»; **1 Петра 2:3-6:** «³Бо ви скуштували, що Господь добрий. ⁴Приходьте до Нього – живого коштовного Каменя, знехтуваного людьми, але вибраного Богом. ⁵І ви самі, немов живе каміння, збудовуйтеся в духовний дім, щоби [бути] святим священством, приносити духовні жертви, приємні Богові, через Ісуса Христа. ⁶Адже в Писанні зазначено: Ось, Я кладу на Сіоні Камінь наріжний, вибраний, коштовний, і хто вірить у Нього, не буде засоромлений!».

«У присутності Бога і всіх Небесних істот, на очах невидимого пекельного воїнства Христос заснував Свою церкву на живій Скелі. Ця Склея – Він Сам, Його Тіло, ламане і мучене за нас. Церкву, побудовану на такій Скелі, не зможуть перемогти сили зла...

Протягом шести тисяч років віра будується на Христі. Протягом усього цього часу урагани й бурі сатанинського гніву розбиваються об Склею нашого спасіння, але вона стоїть непохитно.

Петро висловив Істину, яка є основою віри церкви; Сам Ісус відзначив його як представника всіх віруючих, говорячи: *"Я дам тобі ключі Царства Небесного: і те, що ти зв'яжеш на землі, буде зв'язане на небесах; і те, що ти розв'яжеш на землі, буде розв'язане на небесах"*.

"Ключі Царства Небесного" – це слова Христа. Усі слова Святого Письма є Його словами. Вони мають силу відкривати і закривати Небо». – *Бажання віків.* – С.413.

3. Які уроки я можу отримати з падіння та відновлення Петра?

4. ПАДІННЯ І ВІДНОВЛЕННЯ ПЕТРА

Ср, 24 вер.

а. Поясніть найбільший недолік у характері Петра.

Від Марка 14:27-29: «²⁷І каже їм Ісус: Всі ви спокуситесь, бо написано: Вражу Пастиря – і розбредуться вівці.²⁸ Але потім, коли Я воскресну, то випереджу вас у Галилеї. ²⁹А Петро сказав Йому: Хоч і всі спокусяться, але не я!».

«Для кожного із класів, представлених фарисеєм та митником, міститься урок в історії апостола Петра. На початку свого учнівства Петро вважав себе сильним. Подібно до фарисея, він у власних очах був "не такий, як інші люди"... Петро не бачив небезпеки, яка йому загрожувала. Самовпевненість обманула його. Він думав, що зможе протистати спокусі, однак лише через кілька годин прийшло випробування, і він клявся й божився, зрікаючись свого Господа». – *Наочні уроки Христа.* – С.152.

б. Як Ісус повівся з цим самовпевненим учнем?

Від Луки 22:31, 32: «³¹[Сказав же Господь]: Симоне, Симоне, ось сатана випросив вас, щоби пересіяти, як пшеницю; ³²Я ж благав за тебе, щоб не забракло тобі віри; і ти, коли навернешся, зміцни своїх братів!».

«Коли спів півня нагадав йому про слова Христа, вражений і приголомшений учиненим, він обернувся і глянув на свого Господа. У цей момент Христос подивився на Петра, і під цим сумним поглядом, у якому змішалися співчуття та любов, Петро зрозумів самого себе. Вийшовши

геть, він гірко заплакав. Той погляд Христа скрушив його серце. Петро прийшов до поворотного моменту і гірко каявся у власному гріхові. У своєму щирому покаянні він був подібний до того митника, і так само, як митникові, йому була дарована милість. Погляд Христа запевнив його в прощенні.

Відтоді самовпевненість покинула його. Більше ніколи не повторювалися минулі хвалькуваті заяви». – *Наочні уроки Христа*. – С.152-154.

в. Про що Ісус запитав Петра після Свого воскресіння?

Від Івана 21:15-17: «¹⁵Коли поснідали, Ісус каже Симонові-Петрові: Симоне [Йонин], чи ти любиш Мене більше, ніж вони? Той відповідає йому: Так, Господи, Ти знаєш, що люблю Тебе! Каже йому: Паси ягнята Мої! ¹⁶Каже йому знову вдруге: Симоне [Йонин], чи ти любиш Мене? Той відповідає йому: Так, Господи, Ти знаєш, що люблю Тебе. Каже йому: Паси вівці Мої! ¹⁷Каже йому втретє: Симоне [Йонин], чи ти любиш Мене? Засмутився Петро, що запитав його втретє, "чи любиш Мене?", і відповів йому: Господи, Ти все знаєш! Ти знаєш, що люблю Тебе! [А] Ісус йому говорить: Паси вівці Мої!».

Чому Ісус повторив це тричі і як Петро відповів?

Від Луки 22:31, 32: «³¹[Сказав же Господь]: Симоне, Симоне, ось сатана випросив вас, щобі пересіяти, як пшеницю; ³²Я ж благав за тебе, щоб не забракло тобі віри; і ти, коли навернешся, зміцни своїх братів!».

«[Петро] зганьбив Христа, і тепер брати ставилися до нього з недовір'ям. Вони думали, що Петрові вже не годиться займати колишнє становище; та й сам Петро усвідомлював, що втратив право на довір'я. Перш ніж покликання на апостольське служіння могло бути поновлене, Петро мав засвідчити перед усіма своє покаяння. Інакше його гріх, хоча й із жалем визнаний, міг зробити його служіння недійсним. Спаситель дав Петрові змогу повернути довір'я його братів і, наскільки можливо, зняти ганьбу, якої він завдав Євангелії». – *Бажання віків*. – С.811.

4. Чому після воскресіння Христа необхідно було поставити Петрові таке пряме і важливе запитання перед його братами? Чого ми повинні навчитися з цього?

5. ЗАТВЕРДЖЕНИЙ У СЛУЖІННІ

Чт, 25 вер.

а. Назвіть декілька ключових характеристик учнівства.

До колосян 1:10, 11: «¹⁰Щоб ви поводитися гідно Господа, аби догодити [йому] в усьому, приносити плід кожною доброю справою та зростати в пізнанні Бога, ¹¹зміцнюючись усякою силою – за могутністю Його слави, для всякої витривалості та терпеливості з радістю»; **До колосян 3:12-14:** «¹²Отже, зодягніться, як обрані Богом, святі й

улюблені, у щире милосердя, доброту, покірність, лагідність, довготерпіння, ¹³вибачаючи і прощаючи одне одному, коли хто проти кого має [якусь] скаргу. Як Христос простив вам, так само й ви [робіть].
¹⁴А понад усе – любов; вона – зв'язок досконалості».

Чого ми можемо навчитися з того, як Христос повівся з Петром?

«Євангелія не визнає жодних компромісів зі злом. Вона не може виправдати гріх. Приховані гріхи можуть бути визнані перед Богом потаємно, але очевидний гріх повинен бути визнаний відкрито. Ганьба за гріхи учнів падає на Христа. Через це сатана тішиться, а хиткі душі спотикаються. Лише щире покаяння може зняти вину за гріх». – *Бажання віків*. – С.811.

«Ставлення Христа до Петра було повчальним як для нього самого, так і для його братів. Воно навчило їх ставитися до грішника з терпінням, співчуттям і любов'ю, яка все пробачає. Хоча Петро й зрікся свого Господа, проте Христова любов до нього не ослабла. Саме таку любов повинен мати земний пастир до всіх овець і ягнят довіреної йому отари. Пам'ятаючи про свої слабкості і падіння, Петро повинен був так само лагідно ставитися до своєї пастви, як Христос – до нього.

Запитання, яке Христос поставив Петрові, має велике значення. Він назвав лише одну умову учнівства та служіння: *"Чи ти любиш Мене?"* – запитав Ісус. Це найголовніша умова. Хоч Петро міг володіти багатьма іншими хорошими рисами, але без Христової любові він не зміг би стати вірним пастирем Господньої отари. Знання, доброта, красномовність, вдячність, ревність допомагають у служінні, але якщо в серці немає любові Ісуса, всі зусилля християнського служителя будуть даремними». – *Там саме*. – С.815.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 26 вер.

1. Як я, подібно до Петра, можу неправильно оцінювати свій характер?
2. Як я можу уникнути недоліка характеру, який виявив Петро?
3. Які уроки я можу отримати з падіння та відновлення Петра?
4. Чому після воскресіння Христу необхідно було поставити Петрові таке пряме і важливе запитання перед його братами? Чого ми повинні навчитися з цього?
5. Поясніть, на якій основі Христос побудував Свою церкву, і назвіть ключі Небесного Царства.

Дивіться нас:

www.sdarm.org

www.sdarm.com.ua

[sdarm ua](https://www.youtube.com/sdarmua)

[sdarm ua music](https://www.youtube.com/sdarmuamusic)

[Pyx Реформації](https://www.youtube.com/PyxReformatsii)

[sdarm](https://www.instagram.com/sdarm)

[sdarm.news.ua](https://www.instagram.com/sdarm.news.ua)

[sdarm.prychornomoria](https://www.instagram.com/sdarm.prychornomoria)

[sdarm__zakarpattia](https://www.instagram.com/sdarm__zakarpattia)

+38 (097) 693 72 27

+38 (067) 949 81 48

Пожертвування першої суботи

Субота, 5 липня

Дім молитви в Аруе (о. Таїті)

Як важливо для цього віддаленого острова в Тихому океані мати маяк для Бога (див. с.6).

Субота, 2 січня

Відділ освіти ГК

Ефективні молоді місіонери повинні володіти знаннями. Продовжуймо готувати навчальну програму для них (див. с.31).

Субота, 6 вересня

Школа в Махоко, Руанда

Захист і навчання дітей, для того щоб вони були вірними місіонерами для Господа (див. с.62).